

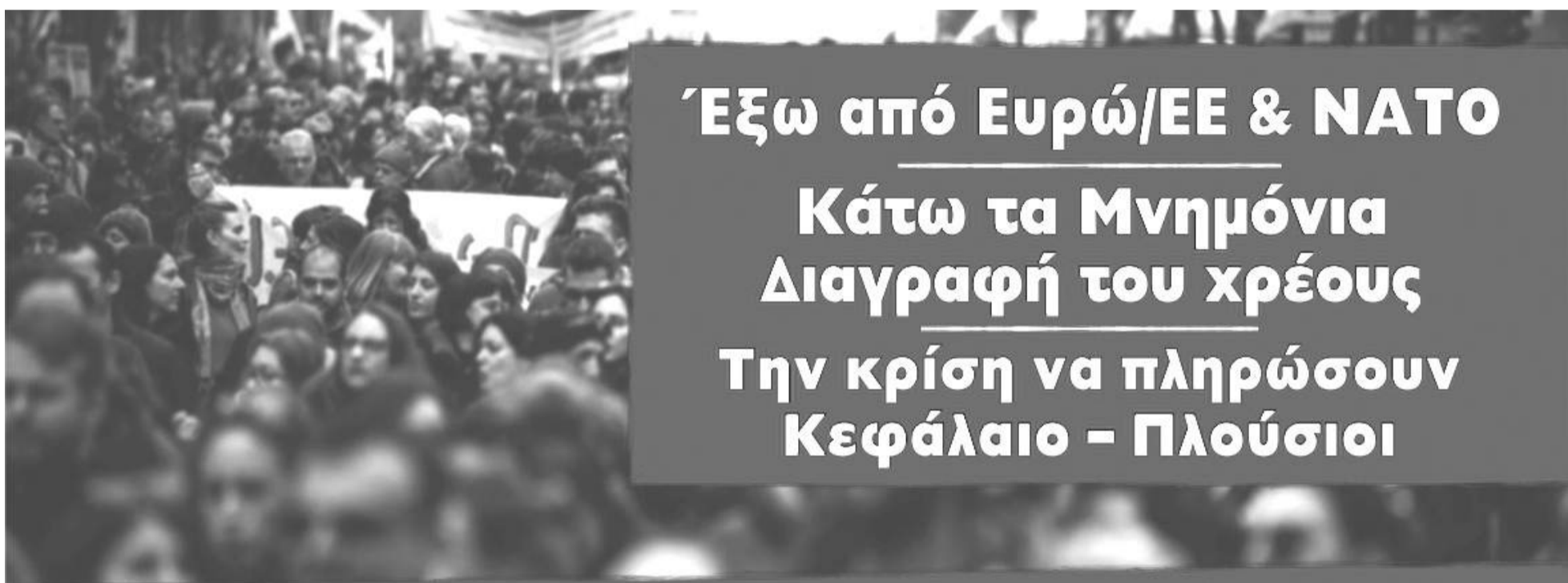

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 452 1,00 € Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Στις εθνικές εκλογές

Στηρίζτε-ψηφίστε **Ο.Κ.Δ.Ε.**

Έξω από Ευρώ/ΕΕ & ΝΑΤΟ

**Κάτω τα Μνημόνια
Διαγραφή του χρέους**

**Την κρίση να πληρώσουν
Κεφάλαιο - Πλούσιοι**

**ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**

Φάκελος

Εθνικές Εκλογές

7ης Ιούλη

σελ. 6-11

Εργαζόμενοι

Γκρεμίζονται τα παραμύθια της «ανάπτυξης»

σελ. 4

Αλβανία

Βαθύτατη πολιτική κρίση

σελ. 14

Χονγκ Κονγκ

Τεράστιες διαδηλώσεις, Νέος Ψυχρός Πόλεμος ΗΠΑ-Κίνας

σελ. 15

22ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Τα αντιρατσιστικά φεστιβάλ αποτελούν σημαντικό σταθμό στη διάδοση και ανάπτυξη της πάλης ενάντια στον ρατσισμό και την ξενοφοβία και ενισχύουν την αλληλεγγύη μεταξύ των εργαζομένων και των λαών.

Στην Αθήνα, το Αντιρατσιστικό φεστιβάλ θα πραγματοποιηθεί στο πάρκο Γουδή από την Παρασκευή 28 Ιούνη μέχρι και την Κυριακή 30 Ιουνίου.

Στη Θεσσαλονίκη, για πρώτη φορά το φεστιβάλ θα έχει διήμερη αντί τριήμερη διάρκεια. Θα διεξαχθεί στις 28/6 και 29/6 στο πάρκο Ξαρχάκου, απέναντι από τον Λευκό Πύργο.

Στα Χανιά πάρθηκε απόφαση

για αναβολή του φεστιβάλ και διεξαγωγή του στα τέλη Σεπτεμβρίου.

Στα φεστιβάλ θα υπάρχουν τραπέζια κοινωνικών και πολιτικών συλλογικοτήτων και οργανώσεων, θα λάβουν χώρα συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις, βιβλιοπαρουσιάσεις, καλλιτεχνικά δρώμενα ντόπιων και μεταναστών, προβολές. Θα υπάρχουν παιδότοποι, συλλογικές κουζίνες και πολλές άλλες δραστηριότητες.

Η ΟΚΔΕ, η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, η Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη (ΣΣΠ) και οι εκδόσεις Ερ-

γατική Πάλη θα έχουν παρουσία και στα δύο Αντιρατσιστικά φεστιβάλ.

Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

- Για την οργάνωση της αντίστασης, τη νίκη των αγώνων
- Για τον Σοσιαλισμό, μόνη διέξοδο
στην καπιταλιστική κρίση, βαρβαρότητα και παρακμή
- Για την αναγέννηση του Επαναστατικού Μαρξισμού

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα με τα μνημόνια, βιώνουμε καθημερινά την σκληρή επίθεση του κεφαλαίου. Παλιές και νέες αστικές/μνημονιακές δυνάμεις έχουν επιταχύνει την ιδιωτικοποίηση και διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών, των κοινωνικών αγαθών, της υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης. Έχουν ενισχύσει τις τεράστιες ανισότητες, τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας χούφτας καπιταλιστών και πλουσίων, πατώντας στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στη λεηλασία της περιουσίας και της ζωής των φτωχών, βάζοντας χέρι σε λαϊκές καταθέσεις και αποταμιεύσεις, σπίνια, πρόσβαση σε ρεύμα, νερό, φάρμακα, στα πιο στοιχειώδη αγαθά. Οι αντιδραστικές μνημονιακές πολιτικές καταπατούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, εκφυλίζουν το ήθος και τον πολιτισμό της κοινωνίας, σπέρνουν οικονομική αποσύνθεση. Η απότομη φτωχοποίηση και εξαθλίωση μετρά εκατομμύρια άνεργους και υποαπασχολούμενους, διάλυση του «κοινωνικού κράτους» και κοινωνικού ιστού. Τα σκληρά, αντιδραστικά μέτρα (μειώσεις μισθών, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, όλο και χειρότερες, πιο «ελαστικές» σχέσεις εργασίας, ποινικοποίηση και καταστολή συνδικαλισμού, απεργιών, αγώνων) έχουν χτυπήσει στην καρδιά της κοινωνίας, στον σκληρό πυρήνα της εργατικής τάξης, με ξεκάθαρο στόχο το πλήρες τσάκισμά της. Με τη μαζική ανεργία και τους μισθούς πείνας, η εργατική τάξη (κυρίως οι νέοι) δυσκολεύεται ακόμα και να αναπαραχθεί.

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα, βλέπουμε τον πόλεμο να απειλεί την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Εστίες πολέμου σ' όλο τον πλανήτη αναφλέγονται απειλώντας ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η εξαθλίωση, φτώχεια και πείνα, η μετανάστευση και προσφυγιά εξαπλώνονται δραματικά. Η παιδική εργασία, η εγκληματικότητα, ο ρατσισμός και εθνικισμός φουντώνουν. Η αλόγιστη χρήση των φυσικών πόρων από τις πολυεθνικές και τους ιμπεριαλιστές απειλεί με καταστροφή το περιβάλλον και το μέλλον της ανθρωπότητας. Η όξυνση αυτών των επιθέσεων γίνεται μόνο και μόνο για να σώσουν οι καπιταλιστές τα κέρδη και το παρακαμασμένο, σάπιο σύστημά τους από την κρίση.

Μόνο εμείς, οι εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι και φτωχά λαϊκά στρώματα μπορούμε και πρέπει να τους σταματήσουμε. Απέναντι στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης, να χρησιμοποιήσουμε τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας. Να πολεμήσουμε τον νεοφιλελευθερισμό, που γίνεται όλο πιο ακραίο, τα Μνημόνια, την κρατική καταστολή και τις σύγχρονες χούντες, τον ρατσισμό, φασισμό και πόλεμο. Με όπλα τα συνδικάτα, τις επιτροπές αγώνα, τις γενικές συνελεύσεις, σε κοινωνικούς χώρους και γειτονιές. Με όλες τις μορφές αυτοοργάνωσης και τις καλύτερες παραδόσεις του εργατικού κινήματος.

Πρέπει να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα, στα μνημόνια, το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, την αντιδραστική ΕΕ, τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Πρέπει να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε κάτω από εργατικό έλεγχο τις μεγάλες επιχειρήσεις στους τομείς-κλειδιά (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς, επικοινωνίες κ.λπ.). Να σταματήσουμε να πληρώνουμε το χρέος, να βγούμε από τον ζουρλομανδύα του Ευρώ και τη «φυλακή» της ΕΕ του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού, του ρατσισμού και φασισμού, της καταστολής, των επεμβάσεων και πολέμων.

Πρέπει να στρατευτούμε στον αγώνα, για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμά μας στη ζωή και στην αναπαραγωγή της εργατικής τάξης με σύγχρονους όρους. Να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, τις πολιτικές παλιών και νέων αστικών/μνημονιακών κομμάτων, τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους. Μέσα από αγώνες, **να επιβάλλουμε τη δική μας επαναστατική κυβέρνηση, μια ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ. Έτσι μπορούμε να εγγυηθούμε την εφαρμογή ενός ριζοσπαστικού, αντικαπιταλιστικού Προγράμματος Σωτηρίας - να ανοίξουμε τον δρόμο στη μόνη πραγματική εναλλακτική λύση, τον Σοσιαλισμό.**

Η Ο.Κ.Δ.Ε. είναι μια εργατική κομμουνιστική οργάνωση, στο ρεύμα του επισημοποιημένου μαρξισμού/τρότσκισμού και της 4ης Διεθνούς. Δεν έχουμε καμιά σχέση με «τζάκια» και επαγγελματίες της πολιτικής, με το επίσημο κομματικό σκηνικό. Απευθυνόμαστε-Οργανώνουμε τους εργαζόμενους, άνεργους, νέους και φτωχά λαϊκά στρώματα, σε χώρους δουλειάς, σχολεία, σχολές και γειτονιές, στα κινήματα και τους αγώνες.

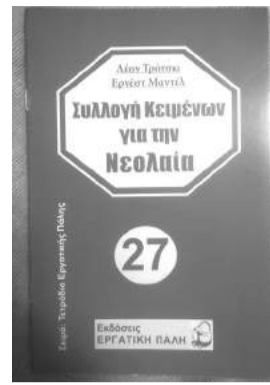
Είμαστε η παλαιότερη οργάνωση της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα (ίδρυση 1974 - ενώ το ρεύμα μας έχει ακόμα παλαιότερες, βαθύτερες ρίζες στην ιστορία του εργατικού και επαναστατικού κινήματος στην Ελλάδα). Δεν έχουμε λείψει από καμιά μικρή και μεγάλη αναμέτρηση του εργατικού κινήματος στη χώρα μας. Σε όλες τις κινητοποιήσεις και αγώνες (απεργίες, διαδηλώσεις, «αγανακτισμένοι» κ.λπ.) παρεμβαίνουμε με σχέδιο, υπομονή και επιμονή, προωθώντας τη ριζοσπαστικοποίησή τους, σεβόμενοι την εργατική δημοκρατία, την αυτοοργάνωση των μαζών, τους ρυθμούς ανάπτυξης της συνείδησής τους. Φιλοδοξώντας να οικοδομηθεί μια ικανή και αποφασιστική ηγεσία, ώστε οι αγώνες να φτάσουν ως την τελική νίκη.

Παλεύουμε για μια σοσιαλιστική κοινωνία, που καμιά σχέση δεν έχει με τις σταλινικές δικτατορίες, τα πρότυπα της σοσιαλδημοκρατίας και «κεντροαριστεράς», κάθε ρεφορμιστικό σχέδιο νέο ή παλιό, που πρόδωσαν και δυσφήμισαν τον Σοσιαλισμό.

Παλεύουμε για μια ταξική επαναστατική πολιτική, που ακόμα διαχωρίζεται αυστηρά από τις καταστροφικές πολιτικές των «Λαϊκών Μετώπων» («εαμική κουλτούρα»), μέτπλα δημοκρατικά, πατριωτικά κ.λπ.), οι οποίες οδήγησαν σε ιστορικές προδοσίες και ήττες του εργατικού κινήματος.

Παλεύουμε για μια πολιτική διεθνιστική. Η λύση στα μεγάλα προβλήματα της εποχής μας απαιτεί την αλληλεγγύη, κοινή πάλη και ισότιμη συνεργασία της εργατικής τάξης και των λαών, των εργατικών, επαναστατικών και κομμουνιστικών κινήματων/δυνάμεων διεθνώς. Τοποθετούμαστε κατηγορηματικά ενάντια στις ουτοπικές, αντιδραστικές σταλινικές θεωρίες του «σοσιαλισμού σε μία μόνο χώρα». Στην Ευρώπη, παλεύουμε για τη διάλυση της καπιταλιστικής/ιμπεριαλιστικής ΕΕ, για μια Ευρώπη ριζοσπαστική, δημοκρατική, σοσιαλιστική - για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης.

Επιδιώκουμε μια οικονομία σχεδιασμένη από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Μια Σοσιαλιστική Δημοκρατία, μια πραγματική δημοκρατία των «από κάτω», που θα οργανώνει την κοινωνία βάσει των πραγματικών αναγκών της πλειοψηφίας και όχι μιας χούφτας καπιταλιστών ή γραφειοκρατών. Μια σοσιαλιστική δημοκρατία πολύ πιο πλήρη, πολύ ανώτερη από το σάπιο αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα και τον σταλινικό ολοκληρωτισμό. Αυτή είναι και η μόνη πραγματική λύση απέναντι στην κρίση του καπιταλισμού, που γεννά μόνο ανεργία, μνημόνια, χούντες και πολέμους. Πρέπει λοιπόν να στρατευτούμε στην Ο.Κ.Δ.Ε. και να οικοδομήσουμε το Παγκόσμιο Κόμμα της Σοσιαλιστικής Επανάστασης, μια αναγεννημένη 4η Διεθνή.

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ****Συλλογή Κειμένων για την Νεολαία**

Συγγραφείς: Λέον Τρότσκι, Ερνέστ Μαντέλ

Χρονολογία έκδοσης: Ιούνιος 2016

Σελίδες: 30

Τιμή: 2 ευρώ

Η μικρή μπροσούρα που εκδίδουν οι **Εκδόσεις Εργατική Πάλη** στη σειρά «Τετράδια Εργατικής Πάλης», αποτελείται από τρία μικρά κείμενα. Τα δύο πρώτα ανήκουν στον Λ. Τρότσκι («*Νέοι Μελετήστε Πολιτική*», «*Η Αναγκαιότητα για την Διαλεκτική Μέθοδο*») και φυσικά αφορά τους νέους, όχι όμως αποκλειστικά [...]

Αντικειμενικά, δεν μπορείς να ζεις σε μια ταξική κοινωνία και να μην ασχολείσαι με την πολιτική. Όσοι ισχυρίζονται το αντίθετο, είτε αυταπατώνται είτε είναι παπαγαλάκια -συνειδητά ή ασυνειδητά- αστικών και ιμπεριαλιστικών συμφερόντων. Ωστόσο, η ενασχόληση με την πολιτική δεν είναι ένα απλό πράγμα -αυτό τονίζεται και στα κείμενα της έκδοσης. Πρέπει να ασχολείται με την εξέταση των βαθύτερων αιτιών της ιστορικής εξέλι-

ξης: παραγωγικές δυνάμεις, παραγωγικές σχέσεις, ταξική πάλη, αστική και επαναστατική πολιτική κ.λπ. Ο μαρξισμός δίνει όλα τα εργαλεία για μια σωστή ανάλυση των κοινωνιών και της καπιταλιστικής κοινωνίας - και επομένως η ενασχόληση με την πολιτική είναι ένα έργο δύσκολο αλλά οπωσδήποτε αναγκαίο και χρήσιμο για την ανθρωπότητα, ιδιαίτερα για τα αμέτρητα εκατομμύρια των εκμεταλλεζόμενων και καταπιεζόμενων του πλανήτη. Αυτή η γενική ανάγκη για τη μελέτη της πολιτικής ισχύει χίλιες φορές για τη νεολαία, που όπως είτε ο μεγάλος γερμανός επαναστάτης Καρλ Λιμπκνεχτ (δολοφονήθηκε από τους Σοσιαλδημοκράτες): «*Η νεολαία είναι η φλόγα της προλεταριακής επανάστασης*».

Από το οπισθόφυλλο

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**Αθήνα**

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 & σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Πρωτοπορία" Λ. Νίκης 3

Πάνασσα

Βιβλιοπωλείο: "Αναγνώστης" Πυρσινέλα 11

Πού θα βρείτε την εφημερίδα ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**Αθήνα**

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καινά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα": Αμύντα 12, ισόγειο

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο)

Πάνασσα

Πρακτορείο NEWS STAND, Πυρσινέλα 12Δ

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗΓράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας
Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30
Γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938
www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ προπαγανδίζουν με όλα τα μέσα ότι έχουν διαφορετικό σχέδιο διακυβέρνησης της χώρας. Είναι και αυτό ένα από τα πολλά ψέματα –το σημαντικότερο και μεγαλύτερο– που χρησιμοποιούν προκείμενου να ξεγελάσουν τον ελληνικό λαό και να υφαρπάξουν την ψήφο του στις επερχόμενες εκλογές της 7ης Ιουλίου. Στην πραγματικότητα τα δυο αυτά αστικά κόμματα, όπως και τα άλλα μνημονιακά που ομνύουν πίστη στην ΕΕ, έχουν το ίδιο πρόγραμμα που, τουλάχιστον στα βασικά του σημεία, αν όχι και στις λεπτομέρειες, είναι τα τρία μνημόνια που διέλυσαν την οικονομία και κατέστρεψαν το βιοτικό επίπεδο και τα στάνταρ ζωής των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας.

Τα βασικά σημεία της πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ & ΝΔ

1. Η νέα κυβέρνηση στα επόμενα 4 χρόνια θα πρέπει να εξοφλήσει χρέος περίπου 45-50 δισ. ευρώ στους δανειστές/τοκογλύφους της ΕΕ και αυτή η αφαιμάξη της ελληνικής οικονομίας και του ελληνικού λαού θα συνεχιστεί και τις επόμενες δεκαετίες, ακόμη και πέρα από το 2060.

2. Σύμφωνα με το **Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα** αλλά και το **Πρόγραμμα Σταθερότητας που κατέθεσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ** στην ΕΕ μόλις πριν ενάμιση μήνα, ορίζει τις επόμενες δεσμεύσεις ως προς τα πλεονάσματα μέχρι το 2022: 2019 4,7%, 2020 4%, 2021 4,2%, 2022 4,6%. Όλα αυτά βρίσκονται βεβαίως πάνω ακόμη και από την δήθεν «υποχρέωση» του 3,5% του ΑΕΠ.

Αυτά τα ποσά (αποπληρωμή χρέους και αιματηρά πλεονάσματα) φυσικά θα προέλθουν από την αύξηση την φορολογιστικής των εργαζομένων, αφού τα σχέδια αυτών των κομμάτων προβλέπουν μείωση

Τι να κάνουμε

φορολογίας (και εισφορών) για το κεφάλαιο, τους τραπεζίτες, τους εφοπλιστές και τους «επιχειρηματίες». Επειδή όμως αυτά δεν είναι αρκετά, θα γίνει και σημαντική μείωση δαπανών. Αυτή η μείωση γίνεται με **ταξικά** κριτήρια. Ενδεικτικά παραδείγματα:

- Για την **εκπαίδευση, οι δαπάνες** από 3,9% του ΑΕΠ το 2019 θα μειωθούν το 2022 στο 3,5% (μείωση 10%)

- Για την **υγεία, οι δαπάνες** από 5,2% του ΑΕΠ το 2019 θα μειωθούν το 2022 στο 4,7% (μείωση 10%)

- Για την **κοινωνική προστασία** οι δαπάνες από 19,4% του ΑΕΠ θα μειωθούν το 2022 στο 17,4% (μείωση 10,3%)

- Για **μισθοδοσία Δημοσίων Υπαλλήλων** οι δαπάνες από το 11,8% θα πέσουν στο 10,6% του ΑΕΠ. Αυτό σημαίνει είτε ότι θα υπάρξει μείωση (ή και απολύσεις) προσωπικού ή/και μισθών μέσω της χαμηλής αμοιβής των νέων, ενοικιαζόμενων εργαζόμενων κ.λπ.

- Για τη συνταξιοδοτική δαπάνη (επαναλαμβάνεται κάτι που είναι γνωστό) υπάρχει μεσοπρόθεσμη μείωση, αλλά και σε ορίζοντα 50 χρόνων έως το 2070, δέσμευση για υποδιπλασιασμό της και διαρκή άνοδο της ηλικίας συνταξιοδότησης. Η συνταξιοδοτική δαπάνη θα μειωθεί από περίπου 18% του ΑΕΠ το 2016, σε περίπου 10% το 2068, ενώ ήδη μειώνεται από το 2016 με ρυθμό 1 δισ. το χρόνο κατ' ελάχιστο.

Αυτά τα κατέθεσε ο «προοδευτικός» ΣΥΡΙΖΑ, αλλά όπως είπε κατηγορηματικά ο επικεφαλής του ΕSM Κλάους Ρέγκλινγκ αυτές οι δεσμεύσεις δεν τίθενται υπό συζήτηση ή υπό διαπραγμάτευση, που

σημαίνει ότι θα ισχύσουν για όποια κυβέρνηση εκλεγεί και ο λογαριασμός θα πάει, όχι φυσικά, στον Τσίπρα ή τον Μητσοτάκη αλλά τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία. Επίσης, θα πρέπει να υπολογίσουμε και τα ποσά από το ξεπούλημα/ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας (οργανισμοί, ακίνητη ιδιοκτησία κ.λπ.).

Τέλος, τα δυο αυτά κόμματα συναγωνίζονται μεταξύ τους σε ευρωπαϊκό και φιλο-ιμπεριαλιστικό προσανατολισμό, στην συμμαχία με τα ακραία αντιδραστικά καθεστώτα του σιωνιστικού Ισραήλ και της αιματοβαμμένης χούντας της Αιγύπτου. Πολιτική που εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους για εμπλοκή της χώρας σε τυχοδιωκτικές πολεμικές περιπέτειες (και λόγω των πολυεθνικών εταιριών εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων), αλλά και δυσβάστακτα βάρη από τα νέα μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα.

Η Σκύλλα και η Χάρυβδη

Αυτά τα λίγα ενδεικτικά αλλά βασικά σημεία της πολιτικής που έχουν ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ, που εκτέθηκαν παραπάνω, δείχνουν την πολιτική που θα ακολουθήσει όποιο από τα δυο αυτά κόμματα κερδίσει τις εκλογές. Με λίγα λόγια, η επόμενη κυβέρνηση θα είναι πολύ χειρότερη από τη σημερινή, ανεξάρτητα από το αν θα είναι της ΝΔ (το πιθανότερο σενάριο, κάτι για το οποίο φέρνει ακέραια την ευθύνη ο Τσίπρας και η παρέα του) ή του ΣΥΡΙΖΑ. Ένας επιπλέον λόγος είναι ότι όλοι οι οικονομικοί δείκτες χειροτερεύουν και τα μαύρα σύννεφα μιας νέας επιδείνωσης της κρίσης του παγκόσμιου καπιταλισμού πυκνώνουν απειλητικά. Το μόνο που μπορούν να προσφέρουν αυτά τα δυο κόμματα είναι περισσότερα δεινά, περισσότερη ανεργία, φτώχεια και εξαθλίωση στον ελληνικό λαό. Από την άλλη, κέρδη στο κεφάλαιο και μεγαλύτερη πρόσδεση στην ΕΕ που διαλύεται και στα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα. Είναι παραμύθι ότι θα φέρουν επενδύσεις, ότι τα σχέδια και η πολιτική τους είναι διαφορετικά.

Δεν υπάρχει επιλογή ανάμεσα στο κακό και στο χειρότερο, στη Σκύλλα και στη Χάρυβδη – πρέπει να βάλουμε ένα τέλος σ' αυτές τις πολιτικές και σ' αυτά τα κόμματα, στις αστικές νεοφιλελεύθερες/μνημονιακές δυνάμεις. Να ενισχύσουμε με την ψήφο μας πολιτικές που έχουν στο κέντρο τους τις ανάγκες των εργαζομένων και όχι του κεφαλαίου και των «επιχειρηματιών», που θα κόψουν οριστικά με την ΕΕ/ευρώ και τους ιμπεριαλιστές, που θα σταματήσουν άμεσα την αποπληρωμή του χρέους, που θα καθιερώσουν εθνικό νόμισμα, που θα αποκαταστήσουν τα συνδικαλιστικά, πολιτικά, δικαιώματα και ελευθερίες, τη λαϊκή και εθνική κυριαρχία που διασύρθηκαν από το τσίρκο των μνημονιακών δυνάμεων. Ωστόσο, το πιο σημαντικό είναι να ενισχύσουμε τις μάχες και τους αγώνες μετά τις εκλογές και κυρίως την πολιτική δύναμη που παλεύει για ένα τέτοιο πρόγραμμα και μια τέτοια πολιτική.

Η ΟΚΔΕ κατεβαίνει στις εκλογές και ζητάει την ενίσχυση και την ψήφο πάνω σ' ένα πρόγραμμα και σχέδιο αγώνων που είναι χρήσιμο για τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία. Γιατί μπορεί να τους απαλλάξει από μνημόνια, τα δεινά και τις πολεμικές περιπέτειες του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού και να ανοίξει το δρόμο για μια κυβέρνηση δική τους, μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων και για έναν Σοσιαλισμό που δεν θα έχει σχέση με τις σταλινικές δικτατορίες.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ... με την γλώσσα των αριθμών

Σύμφωνα με έρευνα του Αφρικανικού Φόρουμ για την Πολιτική για τα Παιδιά (ACPF), οι μισοί **θάνατοι παιδιών** στην αφρικανική ήπειρο οφείλονται στην πείνα, παρά την ανάπτυξη που έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια. Όπως τονίζει στην Έκθεσή του το Φόρουμ, που εδρεύει στην Αντίς Αμπέμπα, περίπου 60 εκατομμύρια παιδιά στερούνται το φαγητό και ένα στα τρία παιδιά στην Αφρική κινδυνεύει να πεθάνει ή πεθαίνει από πείνα. Όπως αναφέρεται, κάθε μέρα πεθαίνουν στον κόσμο 10.000 παιδιά λόγω πείνας, πάνω από 3,5 εκ. τον χρόνο. Αυτό σημαίνει ότι κάθε τρία χρόνια ένας 1ος Παγκόσμιος Πόλεμος εξαπολύεται εναντίον των παιδιών — γιατί περίπου 10 εκατομμύρια ήταν οι νεκροί του 1ου Π.Π. Ακόμη χειρότερα είναι τα πράγματα στην Αφρική και επιδεινώνονται τα τελευταία 10 χρόνια.

Το Φόρουμ τονίζει ότι η λύση του προβλήματος είναι ζήτημα πολιτικής απόφασης. Και εξηγεί: «Ο υποσιτισμός των παιδιών οφείλεται στην ακραία φτώχεια, την ανισομερή και άνιση οικονομική ανάπτυξη, την ανισότητα μεταξύ των φύλων και το διαλυμένο σύστημα διανομής τροφής. Αν και η Αφρική παράγει περισσότερη τροφή από ποτέ, δεν έχει εξασφαλίσει την ασφαλή πρόσβαση των παιδιών σε καλύτερη διατροφή».

Οι αριθμοί είναι συγκλονιστικοί: 9 στα 10 παιδιά στην Αφρική δεν έχουν πρόσβαση στην ελάχιστη ποσότητα τροφής, όπως αυτή ορίζεται από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, ενώ 2 στα 5 δεν έχουν τακτικά γεύματα. Τελευταίες στον κατάλογο των χωρών που εξασφαλίζουν επαρκή τροφή στα παιδιά ηλικίας 23 μηνών έως 6 ετών είναι η Λιβερία, το Κονγκό και το Τσαντ, ενώ ακολουθούν η Ζιμπάμπουε, η Γουινέα-Μπισάου και η Γκάμπια.

Το 2017, περισσότερα από 8 εκατομμύρια παιδιά στην Αιθιοπία, 5 εκατομμύρια στο Μαλάουι, 4 στη Ζιμπάμπουε και 3 στην Κένυα αντιμετώπιζαν σοβαρά προβλήματα λόγω έλλειψης τροφής. Αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση, μέχρι το 2050 η Αφρική θα έχει 1 δισεκατομμύριο υποσιτισμένα και πεινασμένα παιδιά.

Η πείνα εμποδίζει την ανάπτυξη των παιδιών, αλλά πλήττει και την οικονομική ανάπτυξη των χωρών. Λόγω αυτού του προβλήματος, υπολογίζεται ότι η Αφρική χάνει κάθε χρόνο το 10% του ΑΕΠ της.

41 μήνες πριν την έναρξη του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου, που θα διεξαχθεί στο Κατάρ το 2022, **χιλιάδες εργάτες**, οικονομικοί μετανάστες από το Νεπάλ, την Ινδία, το Μπαγκλαντές, αλλά και χώρες της ανατολικής Ασίας, αφήνουν την **τελευταία τους πνοή** στα υπό κατασκευή γήπεδα.

Η λίστα του θανάτου είναι τεράστια: 1.426 εργάτες από το Νεπάλ κατά τη δεκαετία 2009-2019 (οι 111 έχασαν τη ζωή τους το πρώτο 5μηνο του 2019), 761 Ινδοί από τον Ιανουάριο του 2014 μέχρι σήμερα. Δεδομένου του ότι πρόκειται για επίσημα στοιχεία, είναι σίγουρο ότι οι πραγματικοί αριθμοί είναι πολύ μεγαλύτεροι.

Οι αιτίες των θανάτων είναι εργατικά δυστυχήματα, καρδιακά προβλήματα, ακόμη και εξάντληση από τις πολλές ώρες καθημερινής εργασίας, κάτω από τις αντίξοες συνθήκες της τρομερής ζέσσης. «Είμαστε αιχμάλωτοι», λέει ένας εργάτης. «Επιβιώνουμε με νερό και ψωμί», λέει ένας άλλος. Οι εργάτες ζουν σε οικήματα με μουχλιασμένους από την υγρασία τοίχους, με τουαλέτες που εξυπηρετούν εκατοντάδες άτομα, και στοιβάζονται σε δωμάτια με δεκάδες κρεβάτια.

Μάλιστα, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που δεν λαμβάνουν την πενιχρή αμοιβή τους για μήνες, χωρίς να μπορούν να δουλέψουν κάπου αλλού. Σύμφωνα με καταγγελίες των εργατών, τόσο το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών όσο και οι πρεσβείες των χωρών τους αδιαφορούν πλήρως για την κόλαση στην οποία ζουν.

Κλείσιμο εργοστασίων «ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ», «FRIGOGLASS» και «ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΘΡΑΚΗΣ»

Η αποεπένδυση στη βιομηχανία γκρεμίζει τα παραμύθια της «ανάπτυξης»

24%, ώστε να διατηρηθεί η... ανταγωνιστικότητα του εργοστασίου.

Λουκέτο και στα «Κλωστήρια Θράκης»

100 εργαζόμενοι της εταιρείας «Κλωστήρια Θράκης» (του ομίλου «Ακκάς») στη ΒΙΠΕ Κομοτηνής βρίσκονται σε επίσκεψη εργασίας από τον Μάιο, ενώ είναι απλήρωτοι από τον περασμένο Φεβρουάριο. Το εργοστάσιο δουλεύει με ελάχιστους εργαζόμενους, δεν διαθέτει επαρκή πρώτη ύλη, παράγει μικρή ποσότητα νήματος, ενώ η εργοδοσία έχει αποφασίσει να το κλείσει οριστικά.

Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση και κάτω από εργατικό έλεγχο: η μόνη ρεαλιστική λύση

Η πτώση της βιομηχανικής παραγωγής από το 2009 μέχρι σήμερα έφτασε στο 35%! Η χώρα γεμίζει με κουφάρια εργοστασίων. Απέναντι στη στάση πληρωμών και επενδύσεων που έχουν κηρύξει οι καπιταλιστές, απέναντι στη φυγή κεφαλαίων και εταιρειών στα μνημονιακά χρόνια (BP, Shell, Carrefour, Coca-Cola, ΦΑΓΕ, ΑΓΕΤ, ΒΙΟΧΑΛΚΟ κ.ά.), στο κλείσιμο, εγκατάλειψη ή πτώχευση εργοστασίων και επιχειρήσεων (π.χ. ΦΙΛΚΕΡΑΜ, ΚΑΤΣΕΛΗΣ, καταστήματα FOKAS, SPRIDER STORES, ΝΕΟSET, ΑΓΝΟ κ.ά.), μια λύση υπάρχει: η επαναλειτουργία αυτών των επιχειρήσεων με εθνικοποίηση υπό εργατικό έλεγχο, χωρίς αποζημίωση για τους εργοδότες, καθώς και η δήμευση των περιουσιών όσων τις εγκαταλείπουν. Αποτελεί τη μόνη ρεαλιστική απάντηση που πρέπει και μπορεί να επιβάλει το εργατικό κίνημα, για την ανασυγκρότηση της παραγωγής, την επανεκκίνηση της οικονομίας και τη μείωση της ανεργίας. Κι αυτό δεν μπορεί παρά να είναι μέρος ενός Σχεδίου Σωτηρίας, μιας ριζικά διαφορετικής διαχείρισης της οικονομίας, σε ρήξη με το κεφάλαιο, το αστικό κράτος και τους θεσμούς του, με μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων.

ΣΙΔΕΝΟΡ: ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Οι 280 εργαζόμενοι του εργοστασίου ΣΙΔΕΝΟΡ στη Θεσσαλονίκη απαντούν αγωνιστικά από τις 7 Ιούνη, με εβδομαδιαίες τετάρωρες στάσεις εργασίας, μετά την άρνηση της εργοδοσίας να υπογράψει νέα Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΣΣΕ). Κεντρικός άξονας διεκδίκησης των εργαζομένων είναι η ανάκτηση των απωλειών που υπέστησαν κατά την περίοδο της κρίσης, καθώς τα τελευταία δύο χρόνια η επιχείρηση έχει επιστρέψει στην κερδοφορία.

Στην πρότασή τους προς τη διοίκηση (που εγκρίθηκε ομόφωνα από το σωματείο τους), οι εργαζόμενοι ζητούν την υπογραφή διετούς σύμβασης, με αύξηση μισθών 6% τον πρώτο χρόνο και 8% τον δεύτερο. Διεκδικούν επίσης αναπροσαρμογή του πριμ παραγωγικότητας, επίδομα βάρδιας 130 ευρώ τον μήνα, αξιοπρεπείς μισθούς για τους περίπου 70 νεοεισερχόμενους καθώς και λήψη μέτρων ασφαλείας και υγιεινής.

Οι προτάσεις τους όχι μόνο απορρίφθηκαν, αλλά η διοίκηση (που επιμένει στην ανανέωση της υπάρχουσας σύμβασης χωρίς αλλαγές) πέρασε στην αντεπίθεση προχωρώντας σε εκδικητικές μεθοδεύσεις, προκειμένου να κάμψει το αγωνιστικό φρόνημα των εργαζομένων. Έτσι, ανακοίνωσε στο σωματείο, κατά τη διαδικασία διαβούλευσης στις 18/6, πως σκοπεύει να προχωρήσει σε διαθεσιμότητα των εργαζομένων, για διάστημα περίπου δύομισι εβδομάδων, λόγω υποτιθέμενης αύξησης των τιμών των πρώτων υλών! Με έκτακτη ανακοίνωσή του, στις 19/6, το σωματείο καλεί τους εργαζόμενους να μην αποδεχθούν καμία διαθεσιμότητα, σημειώνοντας παράλληλα πως οι διαθεσιμότητες είναι άκυρες. Ο αγώνας των εργαζομένων συνεχίζεται, για την υπογραφή ΕΣΣΕ με τους όρους που όλοι μαζί αποφάσισαν, και σχεδιάζουν συνέχιση των κινητοποιήσεων τις επόμενες μέρες.

■ Νίκος Κτενάς

Όσο κι αν ο ΣΥΡΙΖΑ και οι λοιπές μνημονιακές δυνάμεις (ΝΔ, ΚΙΝ.ΑΛ. κ.ά.) προσπαθούν να μας πείσουν για την «ανάπτυξη» που ήρθε, για την υποτιθέμενη ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας, την επιστροφή στην «κανονικότητα» κ.τ.λ., η ζοφερή πραγματικότητα τους διαψεύδει κατηγορηματικά και με τον πιο επώδυνο για τους εργαζόμενους τρόπο. Ένα νέο κύμα «λουκέτων» έρχεται να βουλιάξει ακόμα περισσότερο τον χρεοκοπημένο ελληνικό καπιταλισμό, πετώντας παράλληλα στον καιάδα της ανεργίας εκατοντάδες εργαζόμενους.

Με πρόσχημα τις μεγάλες ανάγκες κτηριακού και μηχανολογικού εκσυγχρονισμού, η εταιρεία «ΔΕΛΤΑ» του ομίλου VIVARTIA ανακοίνωσε στις 5/6 την απόφασή της να κλείσει αιφνιδιαστικά (μετά από 45 χρόνια συνεχούς λειτουργίας) το εργοστάσιο που παράγει το «Γάλα Βλάχας» στο Πλατύ Ημαθίας, εκβιάζοντας ουσιαστικά τους εργαζόμενους να αποδεχτούν το πρόγραμμα «οικειοθελούς αποχώρησης» που ανακοίνωσε. Το γάλα εβαπορέ θα παράγεται πλέον εκτός Ελλάδας.

Κάτω από το βάρος των κινητοποιήσεων που ξεκίνησαν οι 76 εργαζόμενοι, η εργοδοσία, στη διάρκεια τριμερούς συνάντησης στις 13/6 στο υπουργείο Εργασίας, δεσμεύτηκε να παρουσιάσει πρόγραμμα απορρόφησης των εργαζομένων από επιχειρήσεις του ομίλου στην περιοχή. Τελικά, αυτό που πρότεινε ήταν η απορρόφηση μόλις 11 εργαζομένων, με συμβάσεις δίμηνες και τρίμηνες, σε επιχειρήσεις του ομίλου σε Σίνδο και Κουφάλια, καθώς και μία μόλις μόνιμη θέση στην εταιρεία «Μπάρμπα Στάθης». Ο αγώνας των εργαζομένων συνεχίζεται, καθώς με απόφαση της γενικής τους συνέλευσης απαιτούν να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας, αρνούμενοι να υπογράψουν την απόλυσή τους με το «πρόγραμμα οικειοθελούς αποχώρησης» που τους προτείνει η εργοδοσία.

Η «Frigoglass» κλείνει το εργοστάσιό της στην Ελλάδα

Σε κινητοποιήσεις βρίσκονται από τις 12/6 οι 91 εναπομείναντες εργαζόμενοι της εταιρείας «Frigoglass», μετά την ξαφνική απόφαση της διοίκησης για άμεσο κλείσιμο της μοναδικής παραγωγικής μονάδας που διαθέτει στην Ελλάδα, στην περιοχή της Κάτω Αχαΐας. Μάλιστα, στις 13/6 πραγματοποίησαν συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Εργασίας, την ώρα που διεξαγόταν τριμερής συνάντηση. Η εταιρεία δραστηριοποιείται στην παραγωγή ψυκτικών θαλάμων και επαγγελματικών ψυγείων, με παραγωγικές μονάδες σε οχτώ χώρες, και ανήκει στην οικογένεια Δαυίδ.

Το 2009 είχαν απολυθεί από το εργοστάσιο 120 εργαζόμενοι με εκβιαστικό πρόγραμμα «εθελουσίας εξόδου», ενώ οι υπόλοιποι 91 εργαζόμενοι είχαν υποχρεωθεί σε εκ περιτροπής εργασία (3 ημέρες ανά εβδομάδα), λόγω περιορισμένων παραγγελιών από την εγχώρια αγορά αλλά και από τις γειτονικές χώρες. Το 2013, η εταιρεία αποφάσισε να μετατρέψει το εργοστάσιό της στην Ελλάδα σε κέντρο παραγωγής ανταλλακτικών ψυγείων, μεταφέροντας γραμμές παραγωγής από τη Ρουμανία και την Τουρκία. Μάλιστα, είχε δεσμευτεί τότε για επαναφορά της πενήμηρης εργασίας, αλλά με μειώσεις μισθών

επίκαιρα...

Άλλο ένα λουκέτο, στο εργοστάσιο της ΔΕΛΤΑ

Ενενήντα εργαζόμενοι (ηλικίας 30-50 ετών) χάνουν τη δουλειά τους στο εργοστάσιο της ΔΕΛΤΑ, όπου παραγόταν το γνωστό «Γάλα Βλάχας Εβαπορέ». Το εργοστάσιο λειτουργούσε στο Πλατύ τα τελευταία 45 χρόνια και, μαζί με την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, ήταν η οικονομική ραχοκοκαλιά του νομού Ημαθίας. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της ιδιοκτησίας, στις 5 Ιουνίου το εργοστάσιο κλείνει, διότι η λειτουργία του είναι ασύμφορη, ενώ ο όμιλος «επιθυμεί εξορθολογισμό στο κόστος λειτουργίας των θυγατρικών του και κυρίως της ΔΕΛΤΑ». Προσθέτει μάλιστα πως «το εργοστάσιο μετά από 45 χρόνια συνεχούς λειτουργίας εμφανίζει μεγάλες ανάγκες κτηριακού και μηχανολογικού εκσυγχρονισμού. Η αντιμετώπιση της παραγωγικής διαδικασίας μελετάται από την εταιρεία και θα ενταχθεί σε επόμενα επενδυτικά πλάνα».

Αυτή η διατύπωση οδήγησε τους εργαζόμενους να σκεφτούν ότι κάτι άλλο συνέβαινε. «Το εργοστάσιο είναι πρότυπο από το 1973 που ξεκίνησε να δουλεύει και όλες οι γραμμές του είναι πλήρως λειτουργικές» απαντά ο Τσοπουρίδης, πρόεδρος του σωματείου των εργαζομένων, τονίζοντας πως «μόνο άλλα δύο ανάλογα εργοστάσια, ένα στη Γερμανία και ένα στην Ολλανδία, υπάρχουν στην Ευρώπη». Η εταιρεία κατέθεσε σχέδιο στους εργαζόμενους, στο οποίο προβλέπεται, μεταξύ άλλων, η καταβολή διπλάσιας αποζημίωσης απόλυσης, όμως η πρόταση απορρίφθηκε από τους εργαζόμενους, αφού όλοι ενδιαφέρονται για το πώς θα σώσουν τη δουλειά τους κι όχι για το πώς θα μείνουν άνεργοι.

Απέναντι στα κλεισίματα εργοστασίων οι εργαζόμενοι πρέπει να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας. Πρέπει να απαλλαγούμε από καπιταλιστές-αρπακτικά, που θησαυρίζουν από τους εργαζόμενους, και σε όσα εργοστάσια κλείνουν ή απολύουν να επιβάλουμε εθνικοποίηση με εργατικό έλεγχο. Το εργοστάσιο πρέπει να εθνικοποιηθεί χωρίς αποζημίωση, η ΔΕΛΤΑ να επιστρέψει τις όποιες φοροαπαλλαγές ή ενισχύσεις είχε πάρει μέχρι σήμερα από το δημόσιο και το εργοστάσιο να συνεχίσει να δουλεύει κάτω από εργατικό έλεγχο. Η συνέχιση της λειτουργίας του είναι ζήτημα ζωής για όλους τους εργαζόμενους του νομού, γι' αυτό πρέπει άμεσα να δημιουργηθεί Επιτροπή Αλληλεγγύης ενάντια στο λουκέτο.

7 νεκροί μετανάστες σε ναυάγιο ανοιχτά της Λέσβου

Επτά νεκροί, εκ των οποίων δύο μικρά κορίτσια, ηλικίας 5-7 ετών, τέσσερις γυναίκες και ένας άνδρας, ανασύρθηκαν στο Αιγαίο από το ναυάγιο της 11^{ης} Ιούνη, στα ανοιχτά της Λέσβου. Η βάρκα με τους 64 μετανάστες αφρικανικής καταγωγής ξεκίνησε ξημερώματα από τα παράλια της Τουρκίας για τη Λέσβο. Λίγο πριν τις 7 το πρωί, εντοπίστηκαν οι πρώτοι ναυαγοί ανοιχτά των Παμφύλων της Λέσβου. Από τους 64, 7 βρήκαν τραγικό θάνατο και 57 διασώθηκαν. Σύμφωνα με πληροφορίες, η μικρή βάρκα που τους μετέφερε κόπηκε στα δύο, ενώ οι μετανάστες δεν είχαν κανένα σωσίβιο, παρά μόνο ελάχιστες μαύρες σαμπρέλες αυτοκινήτων.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα του ανταγωνισμού των ιμπεριαλιστών στην περιοχή της ανατολικής Μεσογείου, Μέσης Ανατολής και Βόρειας Αφρικής, που έχουν βυθίσει τους λαούς στη φτώχεια, τον πόλεμο και τον ξεριζωμό και απειλούν να αιματοκυλήσουν όλο τον πλανήτη. Τόσο η ξεπουλημένη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ όσο και η ΝΔ είναι συνένοχοι σε αυτά τα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών ΕΕ και ΗΠΑ. Πρέπει να ενωθούμε με τους μετανάστες εργάτες και πρόσφυγες για έναν κοινό αγώνα ενάντια στο άθλιο μνημονιακό, αντεργατικό καθεστώς και την ΕΕ και το ΝΑΤΟ των πολέμων, του ρατσισμού, της καταστολής.

Τράπεζα Πειραιώς Στους γύπες-τοκογλύφους κόκκινα δάνεια και εργαζόμενοι

Η από καιρό αναμενόμενη απόσχιση του κλάδου των «κόκκινων δανείων» της Τράπεζας Πειραιώς και η μεταφορά της διαχείρισής τους, μαζί με το προσωπικό (περίπου 12.000 εργαζόμενοι), στη σουηδική εταιρεία-fund "Inttrum" προχωρά, σε εφαρμογή του σχεδίου «εξυγίανσης», που μεταφέρει τα «κόκκινα δάνεια» των τραπεζών σε ξένα funds για εκμετάλλευση.

Οι εργαζόμενοι στη Διεύθυνση Επισημασμένων Απαιτήσεων (RBU), και γενικά οι εργαζόμενοι στην Τράπεζα Πειραιώς, περίμεναν αυτή την εξέλιξη. Προηγήθηκε το κλείσιμο τραπεζικών καταστημάτων, η μεταφορά εργαζομένων (καθαριότητα-φύλαξη) σε υπερβολάβους και κυρίως οι αφόρητες πιέσεις για «εθελούσια έξοδο», υπό την απειλή της απόλυσης. Πρόκειται για σκληρή επίθεση εναντίον των κεκτημένων δικαιωμάτων των τραπεζοϋπαλλήλων, μετά από συμφωνία κυβέρνησης και τραπεζών σύμφωνα με τις ντιρεκτίβες της ΕΕ, ώστε να μειωθούν τα λειτουργικά έξοδα των ελληνικών συστημικών τραπεζών και να τα κοινομήσουν οι τοκογλύφοι και τα αρπακτικά.

Οι τραπεζοϋπάλληλοι που δούλευαν στα «κόκκινα δάνεια» προχώρησαν σε απεργία στις 4 Φλεβάρη (την οποία εξήγγειλε και κάλυψε μόνο ένας σύλλογος από τους 6 που υπάρχουν στην Τράπεζα Πειραιώς και μόνο για τους εργαζόμενους στην RBV) και διαδήλωση στην Αθήνα. Στην απεργία συμμετείχαν και εργαζόμενοι από άλλα τμήματα της τράπεζας, οι οποίοι κατέβηκαν αυθόρμητα στον δρόμο, μετά την προτροπή των συναδέλφων τους που περνούσαν απ' έξω, χωρίς να καλύπτονται από την προκηρυχθείσα απεργία, αντιλαμβανόμενοι τη σπουδαιότητα του ζητήματος.

Παράλληλα, η ΟΤΟΕ (Ομοσπονδία Τραπεζοϋπαλληλικών Οργανώσεων Ελλάδας) διαπραγματευόταν την υπογραφή της νέας κλαδικής σύμβασης εργασίας και, αντιμετώπιζε με την αδιαλλαξία των τραπεζιτών, εξήγγειλε απεργία για τις 20 Μάρτη σε όλο τον κλάδο. Και ενώ όλοι οι εργαζόμενοι στην Πειραιώς ήταν σε εγρήγορση και έτοιμοι να δώσουν σκληρή απάντηση τόσο στο θέμα της κλαδικής σύμβασης όσο και στο θέμα της από-

σχισής του τμήματος «κόκκινων δανείων», η ΟΤΟΕ υπέγραψε στα γρήγορα μια κλαδική σύμβαση πολύ κατώτερη των περιστάσεων και ανέστειλε την απεργία, καθησυχάζοντας τους εργαζόμενους πως για το θέμα της απόσχισης θα απαντήσουν αγωνιστικά όταν... χρειαστεί!

Στα τέλη Μάρη, οι δηλώσεις Φλαμπουράρη για τη συμφωνία Πειραιώς και "Inttrum" πυροδότησαν εκ νέου το ζήτημα της εργασιακής ανασφάλειας των εργαζομένων στο τμήμα «κόκκινων δανείων» της Πειραιώς και για ακόμη μια φορά οι εργαζόμενοι απάντησαν δυναμικά, κατεβαίνοντας σε κινητοποιήσεις. Οι ηγεσίες των συλλόγων που δραστηριοποιούνται στην Πειραιώς και της ΟΤΟΕ δεν ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες της βάσης και το μόνο που έκαναν ήταν να προκηρύξουν μία μόνο ημέρα απεργίας για όλους τους εργαζόμενους της Πειραιώς, στις 31 Μάρη, και αυτό υπό την ασφυκτική πίεση της βάσης. Η ΟΤΟΕ δεν κάλυψε την απεργία αυτή.

Από τις 27 Μάρη ως σήμερα, έχουν εξαγγελθεί απεργίες και στάσεις εργασίας από

τους συλλόγους και την ΟΤΟΕ μόνο για τους εργαζόμενους στα «κόκκινα δάνεια», δημιουργώντας σύγχυση και ηττοπάθεια σε όλους και αφήνοντας τους εργαζόμενους που θίγονται άμεσα μόνους τους. Ταυτόχρονα, καμία προσπάθεια δεν έγινε να συνδεθεί ο αγώνας με τους δανειολήπτες της Τράπεζας, που τώρα θα δεχτούν την επίθεση από τους διεθνείς τοκογλύφους για να τους ξεζουμίσουν χωρίς έλεος!

Η ΟΤΟΕ θεωρεί επιτυχία το γεγονός ότι έλαβε δεσμεύσεις από τη διοίκηση της Πειραιώς πως η μετακίνηση των εργαζομένων θα γίνει σε... εθελοντική βάση! Στο μεταξύ, η διοίκηση προσπαθεί να καθησυχάσει τους εργαζόμενους, παρουσιάζοντας τη μετακίνηση στην "Inttrum" ως... θετική εξέλιξη!

Μπροστά στην επίθεση Τραπεζιτών-Κυβερνήσεων-ΕΕ και τη συμβιβαστική/προδοτική στάση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ο μόνος δρόμος είναι οι τοπικές και γενικές συνελεύσεις των τραπεζοϋπαλλήλων, με αγωνιστικές αποφάσεις για απεργία διαρκείας και η συνεννόηση/συνμπόρευση με τους υπερχρεωμένους δανειολήπτες, για να ανακοπουν οι καταστροφικές για τα δικαιώματα όλων εξελίξεις.

K.Ξ.

BRUNO ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Άμεση επαναπρόσληψη της απολυμένης συναδέλφου

Στις 21/5 εργαζόμενη στα BRUNO Coffee Stores Ανατολής στα Ιωάννινα ζήτησε να λάβει την θερινή άδεια. Η απάντηση που έλαβε από την εργοδοσία, σε έντονο άφρο, ήταν ότι δεν πρόκειται να πάρει καμία άδεια και πως οι μόνοι που «ευνοούνται» με άδειες και παραπάνω μισθό είναι οι υπεύθυνοι του μαγαζιού! Μόνο εκ των υστέρων η εργοδοσία μεθόδευσε την αυθαιρεσία της λέγοντας ψευδώς πως η εργαζόμενη δεν ήταν «παραγωγική». Ο πραγματικός λόγος της απόλυσής της είναι ότι η συνάδελφος διεκδίκησε τα δικαιώματά της: Να παίρνει την κανονική της άδεια, να δουλεύει κάτω από ανθρώπινες συνθήκες και ωράρια, να διατηρεί την αξιοπρέπεία της. Γι' αυτό η εργοδοσία στα Bruno την εκδικείται και την απολύει, την στέλνει δηλαδή στην φτώχεια και την ανέχεια.

Η εργαζόμενη δεν δέχθηκε την απόλυση της, την οποία κατήγγειλε στην Επιθεώρηση Εργασίας, ενώ απευθύνθηκε στο Σωματείο επισιτισμού, στο οποίο είναι μέλος. Με κάλεσμα και παρέμβασή της και στα ΜΜΕ ζήτησε στήριξη και συμπαράσταση για την επαναπρόσληψή της.

Η ΟΚΔΕ και η Αντεπίθεση των Εργαζομένων βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή στο πλευρό της εργαζόμενης, στηρίζοντας έμπρακτα με όλες τους τις δυνάμεις τον δίκαιο αγώνα της. Με απόφασή του στηρίζει τον αγώνα και ο Σύλλογος εστιακών φοιτητών πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Οργανώνονται εβδομαδιαία παραστάσεις διαμαρτυρίας έξω από το κατάστημα, ενώ γίνονται παρεμβάσεις και ενημερωτικές εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς, στο κέντρο της πόλης και στο πανεπιστήμιο. Μέχρι στιγμής, δυστυχώς, καμία άλλη συνδικαλιστική παράταξη ή πολιτική οργάνωση στην πόλη δεν έχει στηρίξει τις κινητοποιήσεις έξω από το κατάστημα, ούτε έχει έστω δημοσιεύσει κάποια ανακοίνωση υποστήριξης.

Μέσα στα χρόνια των μνημονίων έχει οικοδομηθεί ένα νέο σύστημα εκμετάλλευσης της εργασίας που απειλεί να καταστρέψει τις ζωές μας. Οι εργοδότες στον κλάδο του επισιτισμού και ειδικά στις αλυσίδες αρνούνται να εφαρμόσουν την κλαδική σύμβαση (ΣΣΕ), καταπατούν στο έπακρο την εργατική νομοθεσία και συμπεριφέρονται στους εργαζόμενους με τον χειρότερο τρόπο. Η μαύρη και απλήρωτη εργασία, η ανελήπη εντατικοποίηση και τα σωρηδόν εργατικά «δυστυχήματα» - δολοφονίες αποτελούν την καθημερινότητα των εργαζομένων. Η ασυδοσία των εργοδοτών έχει ξεπεράσει κάθε όριο, με προσβολές και επιθέσεις ενάντια στους εργαζόμενους και τον συνδικαλισμό, καθώς και με τις άδικες και καταχρηστικές απολύσεις όσων διεκδικούν τα δικαιώματά τους.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πανηγυρίζει για την μείωση της ανεργίας που πέτυχε μέσα από την έκρηξη της υποαπασχόλησης, της ελαστικής απασχόλησης, με μισθούς πείνας για τους εργαζόμενους. Μαζί με την ΝΔ, που θέλει να συνεχίσει και να εμβάθυνει τον εργασιακό μεσαίωνα, είναι υπεύθυνη για όλη αυτή τη βαρβαρότητα. Όλοι αυτοί άνοιξαν την όρεξη στους μαυραγορίτες εργοδότες, ειδικά στον κλάδο του επισιτισμού.

Το νέο σύστημα εκμετάλλευσης δεν σταματάει με ευχολόγια ή με τη λογική του «μικρότερου κακού». Αυτά οδηγούν στον συμβιβασμό και στην αποδοχή ότι «τίποτα δεν αλλάζει». Όμως στον συμβιβασμό και στην υποταγή οδηγούνται και όσοι δεν συμβάλλουν στην οργάνωση αγώνων και προσπαθούν να «ξορκίσουν» τις απολύσεις με τα λόγια. Τίποτα δεν θα έχουμε, τίποτα δεν πρόκειται να μας χαριστεί, αν οι εργαζόμενοι δεν διεκδικήσουμε και δεν επιβάλλουμε τα δικαιώματά μας στην πράξη. Μόνο μια πολιτική που βασίζεται στην ενότητα και την οργάνωση των αγώνων, στην ταξική αλληλεγγύη και στην ανασυγκρότηση-ανασύνθεση του εργατικού κινήματος μπορεί να είναι αποτελεσματική.

Στα Bruno να ζητήσουμε όλοι την **άμεση επαναπρόσληψη της εργαζόμενης και την πληρωμή μισθών-δώρων σύμφωνα με τη ΣΣΕ. Η κλαδική σύμβαση να εφαρμόζεται σε όλους. Οι απολύσεις να απαγορευτούν.**

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΩΡΑ Η ΔΙΩΞΗ ΤΗΣ Α΄ ΕΛΜΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ποινικοποίηση της συλλογικής δράσης και της εργατικής αλληλεγγύης δεν θα περάσουν!

Στις 6 Μάρτη του 2018, το ΔΣ της Α΄ ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης (πρωτοβάθμιο σωματείο εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης), αφού ενημερώθηκε αφενός για την απόλυση εργαζόμενης (βρισκόταν στον 7^ο μήνα της εγκυμοσύνης της) από την εταιρεία Vresnet, αφετέρου για τις μηνύσεις εναντίον της εργαζόμενης, ενός μέλους του ΔΣ του συνδικάτου ΣΕΤΗΠ και μιας συναδέλφου που κατέθεσε υπέρ της απολυμένης στην Επιθεώρηση Εργασίας, αποφάσισε ομόφωνα να εκδώσει και να δημοσιεύσει κείμενο καταγγέλλοντας όλα τα παραπάνω.

Στις 15/3/2018, η εργοδοσία της Vresnet δεν δίστασε να στραφεί κατά της Α΄ ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, μηνύοντας και τα εννέα μέλη του ΔΣ για «συκοφαντική δυσφήμιση». Στις 16/3/2018, ενεργοποιήθηκε η αυτόφωρη διαδικασία, με αποτέλεσμα την προσαγωγή της προέδρου και του αντιπροέδρου του σωματείου, οι οποίοι, μετά από πολύωρη κράτηση και παρέμβαση εκπαιδευτικών και συνδικαλιστών που συγκεντρώθηκαν έξω από το Αστυνομικό Τμήμα, αφέθηκαν ελεύθεροι.

Έναν χρόνο μετά, στο πλαίσιο διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης, ένα-ένα όλα τα μέλη του ΔΣ της Α΄ ΕΛΜΕ κλήθηκαν από το αρμόδιο Αστυνομικό Τμήμα, εντός προθεσμίας, να υποβάλουν υπόμνημα παροχής εξηγήσεων σχετικά με την πράξη της «συκοφαντικής δυσφήμισης». Το υπόμνημα κατατέθηκε στις 24/5/2019. Η εργοδοσία της Vresnet επανέρχεται λίγες μέρες μετά (6/6/2019) με θυροκόλληση εξώδικης διαμαρτυρίας για «συνεχίζόμενη εγκληματική, προκλητική, παράνομη, ανήθικη και απαράδεκτη συμπεριφορά» και απαιτεί από την Α΄ ΕΛΜΕ να αποσύρει εντός 5 ημερών τις τέσσερις μέχρι τώρα σχετικές ανακοινώσεις που έχει εκδώσει, δημοσιεύσει και αναρτήσει στην ιστοσελίδα της. Απαιτεί επίσης η ανάκληση να γίνει με δημόσια γραπτή ανακοίνωση. Στο μεταξύ, με πρωτόδικη δικαστική απόφαση (8/5/2018) έχει δικαιωθεί η απολυμένη, της επιδικάστηκε αποζημίωση 27.279,35 ευρώ (με τις 15.000 ευρώ να είναι άμεσα καταβλητέες) και η εργοδοσία υποχρεώνεται να την επαναπροσλάβει.

Η δίωξη της Α΄ ΕΛΜΕ είναι μια ακόμη προσπάθεια φίμωσης σωματείου, ποινικοποίησης της έκφρασης αλληλεγγύης και κατάργησης του δικαιώματος της ελεύθερης άσκησης συνδικαλιστικής δράσης. Εντάσσεται στη νέα σκοτεινή πραγματικότητα που προσπαθούν να διαμορφώσουν κυβέρνηση, ΕΕ και δανειστές, στην οποία οι εργοδότες, ανεξέλεγκτοι, εκτραχύνονται όλο και περισσότερο, ενώ οι εργαζόμενοι μένουν κυριολεκτικά χωρίς δικαιώματα και πραγματικό μισθό. Μια πραγματικότητα όπου θα κυριαρχεί μόνο ο δεσποτισμός του εργοδότη και ένα Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης της Εργασίας. Για να επιβληθούν αυτά, πρέπει να τσακιστούν όλα τα κοινωνικά, πολιτικά, συνδικαλιστικά δικαιώματα και ελευθερίες των εργαζομένων. Οι δίκες και οι καταδίκες σωματείων και συνδικαλιστών πληθαίνουν. Ανοίγει ο δρόμος για την ποινικοποίηση της συλλογικής δράσης και οποιασδήποτε διεκδίκησης. Η εξόντωση του εργατικού κινήματος και των οργάνων του, ώστε η εργατική τάξη, αποπλησμένη, να μην μπορεί να αντιμετωπίσει τις επιθέσεις που θα ακολουθήσουν, είναι ο απώτερος στόχος.

Καταδικάζουμε απεριφραστα τις τακτικές που επιλέγει η εν λόγω εργοδοσία για να προστατεύσει τα συμφέροντά της, δηλαδή τις προσημασμένες μηνύσεις και διώξεις, που στοχεύουν στο χτύπημα του οργανωμένου συνδικαλιστικού κινήματος καθώς και στη φίμωση κάθε αλληλεγγύου στον εργατικό αγώνα της απολυμένης εγκύου εργαζόμενης. **Καταδικάζουμε** το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης, η εγκαθίδρυση του οποίου επιχειρείται εκ νέου, προκειμένου να τσακιστούν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες των εργαζομένων. **Απαιτούμε** την άμεση απόσυρση όλου του κατηγορητηρίου ενάντια στα μέλη του ΔΣ της Α΄ ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης.

Όλα τα εργατικά σωματεία, όλες και όλοι οι εργαζόμενοι να υπερασπιστούμε τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και ελευθερίες. Η αλληλεγγύη είναι το όπλο των εργαζομένων.

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Η ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΟΚΔΕ ΣΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Μόλις ενάμιση μήνα μετά τις ευρωεκλογές, ο ελληνικός λαός καλείται ξανά στις κάλπες, αυτήν τη φορά για το ελληνικό κοινοβούλιο. Η συντριβή του ΣΥΡΙΖΑ και η νίκη της ΝΔ του Κυριάκου Μητσοτάκη με δέκα ποσοστιαίες μονάδες διαφορά, δημιουργούν μία κατάσταση που όλοι ξέρουν ότι είναι σχεδόν απίθανο να αντιστραφεί μέχρι τις 7 Ιουλίου.

Το νέο πολιτικό σκηνικό που δημιουργείται χαρακτηρίζεται από τα εξής: Η ΝΔ οδεύει προς την εξουσία, με βασικό στόχο την αυτοδυναμία. Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να κρατηθεί στο παιχνίδι διατηρώντας κάποια αξιοπρεπή ποσοστά, αν και είναι βέβαιο πως η απομάκρυνσή του από τον κρατικό μηχανισμό θα του επιφέρει ένα συντριπτικό πλήγμα. Οι διάφοροι πρόθυμοι παρατρεχάμενοι μνημονιακοί (ΑΝΕΛ, Ποτάμι, Ένωση Κεντρώων) εξαφανίζονται και διαλύονται, με την εξαίρεση του ΚΙΝΑΛ, το οποίο ελπίζει να χρησιμεύσει ως εφεδρεία σε πιθανή συγκυβέρνηση. Νέα «φρούτα» έρχονται να καλύψουν τα εξαφανιζόμενα ρετάλια, αυτή τη φορά με περισσότερο «εθνικούς»-ακροδεξιούς χρωματισμούς, και με κυριότερο την «Ελληνική Λύση» του Κυριάκου Βελόπουλου.

Εκτιμήσεις και λάθη μπροστά στη νέα κατάσταση

Το κακό αποτέλεσμα για την Αριστερά έχει ανοίξει μια μεγάλη συζήτηση στους κόλπους της, αλλά και σε τμήματα εργαζομένων και νέων. Αποδέχθηκαν οι εργαζόμενοι τα μνημόνια και υποτάχτηκαν σ' αυτά; Μήπως πίστεψαν πράγματι ότι τα μνημόνια τελείωσαν; Υπάρχει συντηρητική στροφή στις λαϊκές μάζες; Μήπως ζούμε την «αντισυμμετρική» κατάσταση της αγωνιστικής διετίας 2010-2012; Αυτά είναι ερωτήματα που απασχολούν ευρέως το δυναμικό των αριστερών οργανώσεων και όχι μόνο, παρ' όλα αυτά οι απαντήσεις που επιχειρείται να δοθούν δεν είναι πάντα και οι πιο εύστοχες.

Κατ' αρχάς το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών δεν έχει τίποτα το παράδοξο. Οι εργαζόμενοι τιμώρησαν τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ για την τετραετία του των μνημονίων, ψεμάτων, αντεργατικών και αντιλαϊκών πολιτικών, και συνολικά για την εγκληματική του στάση μετά το Δημοψήφισμα του 2015. Οι νέοι, οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί, αυτοί ανέδειξαν το ΣΥΡΙΖΑ, αυτοί τον γκρέμισαν όπως του άξιζε. Αποτυπώνεται πολύ καθαρά ότι η συντριβή του είναι εντονότερη στις κοινωνικές μερίδες που τον «απογείωσαν» το 2015, δηλαδή στη νεολαία και τις λαϊκές-εργατικές γειτονιές. Τώρα έμεινε με τους... συνταξιούχους που το 2015 έπρεπε «να τους κλειδώσουμε στα σπίτια για να μην ψηφίσουν Σαμαρά»!

Είναι εξαιρετικά προβληματική η άποψη τμημάτων της Αριστεράς, είτε δηλώνεται ανοιχτά, είτε υποδηλώνεται από τις πράξεις τους (βλ. ΣΕΚ), ότι μία ενδεχόμενη υπερψήφισή του ΣΥΡΙΖΑ από την εργατική τάξη θα έκρυβε μέσα της έναν κάποιο «προοδευτισμό».

Εξίσου προβληματική είναι και η αντίληψη ότι η πρωτιά της ΝΔ σημαίνει αυτόματα μια δεξιά, συντηρητική στροφή, μια πολιτική ηγεμονία του νεοφιλελευθερισμού και των μνημονίων. Είναι προφανές ότι η ΝΔ νίκησε —και μάλλον θα ξανακινήσει— εκλογικά, και αυτό φυσικά δεν είναι καθόλου αμελητέο. Όμως είναι αδύνατο, τουλάχιστον χωρίς κάποια τομή, χωρίς κάποια καθοριστική νίκη επί της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, να κυριαρχήσει πολιτικά και κοινωνικά.

Όχι γιατί έτσι θα θέλαμε να είναι, ούτε από κάποια μεταφυσική πίστη στις δυνάμεις των εργαζομένων. Αλλά γιατί ο Μητσοτάκης και η ΝΔ είναι «καταδικασμένοι» να εφαρμόσουν το ίδιο πρόγραμμα με το ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή «μνημόνια διαρκείας» και μάλιστα με μεγαλύτερη αγριότητα, καθώς η χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού θα διασταυρωθεί πολύ σύντομα με ένα νέο ξέσπασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Οι αγώνες να ξαναμπούν στο προσκήνιο – Η πρόταση της ΟΚΔΕ

Το κλείσιμο της καταστροφικής τετραετίας ΣΥΡΙΖΑ και το άνοιγμα της περιόδου διακυβέρνησης ΝΔ βρίσκουν τους εργαζόμενους αντιμέτωπους με κολοσσιαία προβλήματα. Τα αιματηρά πλεονάσματα και η επιτήρηση μέχρι το 2060, το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης της Εργασίας που θεμελιώνεται καθημερινά στους εργασιακούς χώρους, η αντιδημοκρατική αναδίπλωση, το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης των ΜΑΤ και των δικαστηρίων, η αυταρχικοποίηση του δημόσιου λόγου και της πολιτικής ζωής, η απειλή του πολέμου στην περιοχή μας, είναι τα κυριότερα από αυτά.

Η ΟΚΔΕ κατεβαίνει στις εκλογές της 7ης Ιουλίου επιχειρώντας να δώσει μια χρήσιμη επιλογή για τους εργαζόμενους τους νέους, τους φτωχούς. Η ΟΚΔΕ συμμετέχει σε αυτές τις εκλογές:

Για να καταγγείλει την πολιτική των αστικών κομμάτων, όπως εκφράζεται κυρίαρχα από τα προγράμματα ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Την πολιτική των μνημονίων που εξόντωσαν την ελληνική κοινωνία επί μία δεκαετία, που τείνουν να μετατρέψουν τη χώρα σε αποικία χρέους και τους εργαζόμενους σε σύγχρονους δουλπαρόικους.

Για να αναδείξει την αναγκαιότητα της σύγκρουσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το στρατηγικό επιτελείο της πιο βάρβαρης επίθεσης στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας.

Για να αντιπαρατεθεί με τα αντιδραστικά ιδεολογήματα του ρατσισμού, του εθνικισμού, της πατριδοκαπηλείας. Αυτά πλασάρονται έντεχνα από τα φα-

σιστικά ή ακροδεξιά κόμματα (Χρυσή Αυγή, Βελόπουλος κ.λπ.), αλλά καλλιεργούνται και με τον έναν ή άλλον τρόπο κι από τα «μεγάλα» αστικά κόμματα, προκειμένου οι εργαζόμενοι να μην βλέπουμε τα πραγματικά μας προβλήματα.

Για να προβάλλει ένα ριζοσπαστικό, ταξικό πρόγραμμα σωτηρίας για την τέρραστια κοινωνική πλειοψηφία. Ένα «αντίστροφο μνημόνιο» ενάντια σε όλους αυτούς που μας βύθισαν στην φτώχεια και την εξαθλίωση.

Για να αναδείξει έναν άλλο δρόμο, σε σύγκρουση με το χρεωκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα που κατατρώνει τα επιτεύγματα αιώνων της ανθρωπότητας και ξερνάει φτώχεια, ανισότητες, εκμετάλλευση. Για τη μόνη πραγματική εναλλακτική των εργαζομένων, το σοσιαλισμό, που περνά μέσα από την πάλη για μια άλλη εξουσία, μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων.

Το πρόγραμμα της ΟΚΔΕ δεν είναι απλά λόγια στο χαρτί. Βασίζεται πάνω στις εμπειρίες του εργατικού κινήματος, στην πείρα των αγώνων στην Ελλάδα και διεθνώς. Πιστεύουμε ακλόνητα ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουν αποδεχτεί τη μοίρα που τους ετοιμάζουν κεφάλαιο, ΕΕ, ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Διατηρούν την ικανότητά τους να αντιστέκονται, να διεκδικούν, να δημιουργούν αγώνες εξεγέρσεις, επαναστάσεις. Σήμερα, είναι πιο επείγουσα από ποτέ η επιστροφή και ο προσανατολισμός στους αγώνες. Όλα θα κριθούν στους δρόμους. Γνωρίζουμε κι έχουμε σημειώσει τα μεγάλα προβλήματα και την εκφυλιστική κρίση που διέρχεται το εργατικό κίνημα και κυρίως το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο χρειαζόμαστε μια άλλη πολιτική:

Με ενότητα στους αγώνες και συνειδητό αγώνα για μια τέτοια ενότητα. Για να σταματήσει επιτέλους ο εκφυλιστικός κατακερματισμός των κινητοποιήσεων που συρρικνώνει τις δυνάμεις των εργαζομένων, αποθαρρύνει, σκορπά την απογοήτευση.

Με πάλη για την ανασυγκρότηση των δομών του εργατικού κινήματος, των σωματείων. Για σωματεία-εργαλεία αγώνα στα χέρια των εργαζομένων, και όχι σφραγίδες για τις κοκορομαχίες μεταξύ της αστικοποιημένης – νεομνημονιακής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, Συριζαίοι) και της σταλινικής γραφειοκρατίας του ΠΑΜΕ-ΚΚΕ.

Με τη δημιουργία νέων σωματείων, αλλά και εναλλακτικών μορφών αυτοοργάνωσης των «από κάτω». Επιτροπές αγώνα στους χώρους δουλειάς,

επιτροπές και λαϊκές συνελεύσεις στις γειτονιές. Όπου θα μπορεί να συμμετέχει ισότιμα και χωρίς αποκλεισμούς οποιοσδήποτε θέλει να παλέψει για τα δικαιώματά του. Ενάντια στις εργοδοτικές επιθέσεις, στις επιθέσεις του κράτους, στις φασιστικές συμμορίες, στις αρπαγές-πλειστηριασμούς των σπιτιών.

Με την πάλη για μια άλλη Αριστερά. Δεν είναι γενικά κι αόριστα η Αριστερά που ηττήθηκε, αλλά ο μνημονιακός νεοφιλελεύθερος ΣΥΡΙΖΑ. Μαζί του, και όλες οι αυταπάτες για μια πιο ήπια διαχείριση της κρίσης, φιλολαϊκή, μέσα από κοινοβουλευτικούς δρόμους. Αυταπάτες που δυστυχώς επιβιώνουν αυτούσιες ή κομμάτια αυτών και σε άλλους χώρους. Χρειαζόμαστε μια Αριστερά όχι στα λόγια και στις κάλπες, αλλά στους δρόμους και τους αγώνες. Αποτελεσματική και άρα επαναστατική. Απαραίτητος όρος για αυτό είναι η πάλη για την οικοδόμηση μιας νέας μαζικής, επαναστατικής, κομμουνιστικής δύναμης στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς. Που δεν θα τα γυρνάει σε κάθε δυσκολία, που θα στέκεται αταλάντευτα στο πλευρό των εργαζομένων, αιχμή του δόρατος στους αγώνες τους. Σε αυτόν το στόχο η ΟΚΔΕ είναι αφοσιωμένη αποφασιστικά και ολοκληρωτικά.

Η προεκλογική περίοδος μέχρι τις 7 Ιούλη είναι γεμάτη με προσπάθειες για να κτιστούν νέα διλήμματα και προσπάθειες αποπροσανατολισμού για τους εργαζόμενους. Για την ΟΚΔΕ, η πρόταση και το πρόγραμμά της δεν είναι ένα ευχολόγιο. Είναι στοιχεία της πολιτικής της που δένουν με την καθημερινή της πρακτική όπως τη γνωρίζουν μέσα στους αγώνες χιλιάδες εργαζόμενοι και νέοι.

Η ψήφος στην ΟΚΔΕ δεν είναι απλά ψήφος διαμαρτυρίας, και σίγουρα δεν είναι μια χαμένη ψήφος. Είναι σημαντική συμβολή στην ενίσχυση των ταξικών και κοινωνικών αγώνων, για το δίκιο και την αξιοπρέπεια των εργαζομένων, για την επαναστατική προοπτική.

Συλλογή υπογραφών στήριξης της ΟΚΔΕ στις εκλογές της 7ης Ιουλίου

Οι εργαζόμενοι μπορούμε να νικήσουμε!

Στις εθνικές εκλογές της 7ης Ιουλίου, εργαζόμενοι, άνεργοι, νεολαία και φτωχά λαϊκά στρώματα πρέπει να γυρίσουμε την πλάτη σε όλες τις δυνάμεις που μας οδήγησαν στην καταστροφή.

Πρώτα απ' όλα τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα. Που με την καταστροφική πολιτική τους, στο όνομα υποτίθεται της «Αριστεράς», απογοήτευσαν και πρόδωσαν τους εργαζόμενους και τους φτωχούς, προκάλεσαν τεράστια ζημιά στο εργατικό κίνημα και τις σοσιαλιστικές ιδέες, προσφέροντας αμέριστη βοήθεια στους καπιταλιστές και μπεριαλιστές. Αυτή η άθλια πολιτική νεκράναστησε τα ακροδεξιά, νεοφιλελεύθερα σκουπίδια της ΝΔ, που

επιχειρούν να αντεπιτεθούν με ακόμα μεγαλύτερο ταξικό μίσος, εφαρμόζοντας ενισχυμένα τα σκληρά μνημονιακά μέτρα του ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα. Χωρίς άλλη πολιτική ή πρόγραμμα πέρα από τη συνέχιση της βάρβαρης μνημονιακής λεηλασίας υπέρ του κεφαλαίου και μιας παρασιτικής ελίτ. Πίσω από τις φλυαρίες για «μείωση φόρων», κρύβουν τη μείωση των δαπανών για υγεία, παιδεία, κοινωνική ασφάλιση και πρόνοια. Κάθε ψήφος στη ΝΔ σημαίνει αποδοχή νέων μνημονίων, περαιτέρω διάλυση του βιοτικού επιπέδου μας, καλωσόρισμα του επόμενου σφαγέα μας.

ΜΑΥΡΟ στην αθλιότητα του ΣΥΡΙΖΑ, ΜΑΥΡΟ στην ακροδεξιά, νεοφιλελεύθερη ΝΔ!

Να ξαναμπούμε στον αγώνα Δεν θα ζήσουμε σαν δούλοι!

Μετά από 10 χρόνια στα Μνημόνια, όχι μόνο δε βγήκαμε αλλά μπαίνουμε στο Μνημόνιο χωρίς αριθμό και ημερομηνία λήξης, με εξοντωτικά πλεονάσματα μέχρι το 2060. Η δομική κρίση του ελληνικού καπιταλισμού (παράλληλα με την παγκόσμια κρίση) μπαίνει σε νέα φάση. Όλα θα κριθούν στους δρόμους. Με αγώνες να επιβάλλουμε το δίκιο και την αξιοπρέπεια μας!

Χρειαζόμαστε ένα ριζοσπαστικό, ταξικό **Πρόγραμμα Σωτηρίας**. Η Ο.Κ.Δ.Ε. προτάσει ένα τέτοιο πρόγραμμα: το **Σοσιαλισμό**, τη μόνη πραγματική εναλλακτική, που δεν θα έχει καμία σχέση με τις σταλινικές δικτατορίες. Με ένα σχέδιο αγώνων, να ξαναπαίσουμε το νήμα, για να συντρίψου-

με τα Μνημόνια και όλους τους υπηρέτες τους. Για να χτίσουμε παντού την ενότητα, συντονισμό και ανάπτυξη τους. Ενάντια σε κάθε τεχνητή διαίρεση και κατακερματισμό, που έχουν αποδειχτεί καταστροφικά για το εργατικό κίνημα, τα συνδικάτα, τις κινητοποιήσεις. **Ενότητα στους Αγώνες – Αγώνες για την Ενότητα!**

Η ενίσχυση της Ο.Κ.Δ.Ε. στις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιουλίου, είναι μια χρήσιμη επιλογή για τους εργαζόμενους, τους νέους, τους αγωνιστές.

Στις 7 Ιούλη,

Στηρίζουμε – Υψηφίζουμε Ο.Κ.Δ.Ε.

Για να υπογράψετε επικοινωνήστε στα τηλ. 6932239468 και 6951089409 ή στείλετε mail στο ergatikipali@okde.gr, αναφέροντας ονοματεπώνυμο και ιδιότητα.

Αναστασιάδη Ειρήνη, ακούραστη συμπαραστάτης και σύντροφος του Χρήσου Αναστασιάδη, ηγετικής προσωπικότητας του μεταπολεμικού τροτσικισμού και από τους ιδρυτές της μεταπολιτευτικής ΟΚΔΕ
Οικονομίδου Νίτσα, αγωνίστρια του εργατικού κινήματος, πολιτική κρατούμενη για την δράση της την περίοδο της δικτατορίας
Κατσαρός Στέργιος, αγωνιστής του εργατικού κινήματος, πολιτικός κρατούμενος για τη δράση του στην περίοδο της δικτατορίας, αγωνιστής του κινήματος των οικοδόμων και μέλος της παράταξης της ΟΚΔΕ
Μπεκάκος Κώστας, αγωνιστής του εργατικού κινήματος, πολιτικός κρατούμενος για την δράση του την περίοδο της δικτατορίας
Παπαδόπουλος Ανέστης, αγωνιστής ενάντια στη δικτατορία της 21ης Απριλίου 1967, πρώην συνδικαλιστής στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία»
Πουλιόπουλος Θωδωρής, ανηψιός του Παντελή Πουλιόπουλου, ιδρυτή της ΟΚΔΕ
Σακκάτος Βαγγέλης, συνδικαλιστής του γερμανικού Συνδικάτου Μετάλλου (IG METALL), αγωνιστής στο κίνημα των ελλήνων μεταναστών, συμμετείχε ενεργά στον αγώνα ενάντια στη δικτατορία της 21ης Απριλίου, δημοσιογράφος-συγγραφέας
Σακκάτου – Δεπαπή Άννα, αγωνίστρια στο κίνημα των ελλήνων μεταναστών της Γερμανίας και στην πάλη ενάντια στη δικτατορία, κόρη του αγωνιστή του οικοδομικού κινήματος Κλεάνθη Δεπαπή και εμψυχωτή της μεγάλης τροτσικιστικής παράταξης των οικοδόμων.
Αθανασίου Κωνσταντίνος, φοιτητής ΟΠΙΑ (πρώην ΑΣΟΕΕ)
Αναστασάκη Πηνελόπη, άνεργη
Ανδριώτη Αντιγόνη, φοιτήτρια ΤΕΙ Θεσσαλονίκης
Αργυρόπουλος Ιωάννης, φοιτητής Χημικών Μηχανικών ΕΜΠ, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης
Βασάλος Τηλέμαχος, φοιτητής και μέλος ΔΣ ΦΣ Φιλοσοφικής ΑΠΘ
Βασιλειάδης Κώστας, ιδιωτικός υπάλληλος
Βλαχάκης Σωτήρης, φοιτητής
Βουλγαρέλλη Γιωργία, εργαζόμενη σε νοσοκομείο
Γιαννακάκου Ηρώ – Μαρία, φοιτή-

τρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης
Γεωργιάδης Στέφανος, άνεργος Φυσικός
Γεωργιάδης Χαράλαμπος, φοιτητής ΤΕΙ Θεσσαλονίκης
Γεωργίου Χριστίνα, φοιτήτρια ΠΑ-ΜΑΚ
Γκιουρέ Αναστασία, ιδιοκτήτρια καταστήματος ενδυμάτων
Γκιουρέ Ευθυμία, ιδιωτική υπάλληλος – τηλεφωνικό κέντρο Vodafone
Γκουρδούκη Μαρία, φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής Ιωαννίνων
Γρατσώνης Στέφανος, εμποροϋπάλληλος
Δημακίδης Γιώργος, εργαζόμενος στη Victus, μέλος ΔΣ Ενιαίου Σωματείου Εργαζομένων Vodafone-Wind-Victus
Διακάκης Κώστας, φοιτητής Φυσικού ΑΠΘ
Διαμάντη Γεωργία, φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εστιακών Φοιτητών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
Διαμάντης Γιώργος, εκπαιδευτικός
Δικαίου Μαρία, εκπαιδευτικός σε ΙΕΚ
Επταμηνιάκη Κωνσταντίνα (Ντίνα), φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ ΠΠΔΕ Ιωαννίνων
Ζαγκλαβάρα Ισαβέλλα, εκπαιδευτικός, μέλος ΔΣ Α' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης
Ζιγνέλης Χριστόδουλος, φοιτητής και μέλος ΔΣ ΦΣ Φυσικού ΑΠΘ
Ιωαννίδης Μάριος-Πολυνίκης, φοιτητής, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ Ιστορικού-Αρχαιολογικού Ιωαννίνων
Καζάρη Σοφία, φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ Ιστορικού-Αρχαιολογικού Ιωαννίνων
Καζάρη Σοφία, φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ Ιστορικού-Αρχαιολογικού Ιωαννίνων
Κακίας Φραγκίσκος, φοιτητής, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ Φιλολογίας Ιωαννίνων
Καλαμάκης Χρήστος, εργαζόμενος στη Victus Networks
Καλομοίρη Μαριλένα, χημικός βι-

ομηχανίας, Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Διονύσου
Κανελλοπούλου Λήδα, φοιτήτρια Χημικών Μηχανικών ΕΜΠ, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης
Καρασαρλίδου Σοφία, δασκάλα, μέλος ΔΣ Ζ' συλλόγου ΠΕ Θεσσαλονίκης, Δημοτική σύμβουλος Αμπελοκήπων-Μενεμένης
Καρασκόρδα Ευρυδική, φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης
Καρατζιάς Μάριος, Μηχανικός Υπολογιστών
Καρβούνης Γρηγόρης, μεταπτυχιακός φοιτητής, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης
Καρδάσης Σωτήρης, φοιτητής Χημικών Μηχανικών ΕΜΠ
Κατσούλης Οδυσσεάς, τηλεφωνητής
Καψάλης Βασίλης, ιδιωτικός υπάλληλος
Κιτσώνης Γιάννης, εργαζόμενος στο Δήμο Χαϊδαρίου
Κολέμπας Θανάσης, φοιτητής, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης
Κοντομηνάς Διονύσης, δικηγόρος
Κουλέ Σαλή, απόφοιτος Μηχανικών Παραγωγής & Διοίκησης ΔΠΘ
Κούτρης Γιώργος, φοιτητής και εργαζόμενος στον Επισιτισμό
Κωνσταντοπούλου Ελένη, φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εστιακών Φοιτητών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
Κουτεντάκη Στέλλα, μαθήτρια
Λάγου Δήμητρα, ιδ. υπάλληλος
Λάχανης – Ζαγκλαβάρας Κωνσταντίνος, φοιτητής, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εστιακών Φοιτητών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
Λιώσης Ανδρέας, εργαζόμενος στη Wind, μέλος ΔΣ Ενιαίου Σωματείου Εργαζομένων Vodafone-Wind-Victus
Λουκάκης Ευθυμία, φοιτήτρια Πολυτεχνείου ΑΠΘ
Mwangi Ruth-Wanjiku, εργαζόμενη ξενοδοχοϋπάλληλος
Μακρή Μαρία, εργαζόμενη στη

Victus Networks
Μάργαρης Χάρης, φοιτητής ΟΠΙΑ (ΑΣΟΕΕ), συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης
Μαχαϊρίδης Φιντίας, φοιτητής, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εστιακών Φοιτητών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του ΦΣ ΦΠΨ Ιωαννίνων
Μελιδωνιώτης Σταύρος, φοιτητής και εργαζόμενος στον Επισιτισμό
Μικρώνης-Λούντζης Αχιλλέας, φοιτητής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών ΗΥ, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου
Μίχας Δημήτρης, φοιτητής ΣΕΥΠ ΠΑΔΑ
Μπατζάκα Ελισάβετ (Ελίσα), φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ του ΠΤ Νηπιαγωγών Ιωαννίνων
Μπιτσούνης Γρηγόρης, φοιτητής, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, αναπληρωματικό μέλος ΔΣ του ΦΣ του ΦΠΨ Ιωαννίνων
Μπουρτζέλος Χρήστος, φοιτητής, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ του Χημικού Ιωαννίνων
Μπρέντας Βαγγέλης, φοιτητής, συνδικαλιστής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ του Φυσικού Ιωαννίνων
Μπράζα Αφροδίτη, εκπαιδευτικός στο Σ.Ε.Π.Ε. Κορυδαλλού-Αγίας Βαρβάρας
Νομίδης Χρήστος, πολιτικός μηχανικός
Ντινοπούλου Σταματία, φοιτήτρια και εργαζόμενη στον Επισιτισμό
Οικονόμου Δημήτρης, μουσικός
Παναγιωτάκος Λευτέρης, φοιτητής Μαθηματικού ΕΚΠΑ, συνδικαλιστικής της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης
Παπαδογιάννης Μανώλης, ιδιωτικός υπάλληλος
Παπαθανασίου Κώστας, ιδιωτικός υπάλληλος
Πιπερίδου Ερμιόνη, φοιτήτρια Πολυτεχνείου ΑΠΘ
Rosie Hoesch, εμποροϋπάλληλος
Σαγάνη Ζακελίνα (Ελίνα), φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Εστιακών Φοιτητών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του ΦΣ ΠΤ Νηπιαγωγών Ιωαννίνων

Σαλέ Γιάννης, μαθητής
Σαμαράς Δημήτρης, φοιτητής Φυσικού ΑΠΘ
Σκεύος Σπύρος, συνταξιούχος δημόσιος υπάλληλος
Σκιαδά Ειρήνη, φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, αναπληρωματικό μέλος ΔΣ του ΦΣ ΠΤ Νηπιαγωγών Ιωαννίνων
Σπαχίου Αλμπιόνα, φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, μέλος ΔΣ του ΦΣ Φιλολογικού Ιωαννίνων
Σπίνος Νίκος, φοιτητής Ψηφιακών Μέσων και Επικοινωνίας, Ιόνιο Πανεπιστήμιο
Τραντίδης Παντελήμων, αυτοαπασχολούμενος πολιτικός μηχανικός
Τζωρτζή Κωνσταντίνα (Νάντια), φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, πρόεδρος του Συλλόγου Εστιακών Φοιτητών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
Τουπλικιώτη Κυραστή, υγειονομικός υπάλληλος στο Νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ
Τσερεγκούνης Γιώργος, φοιτητής Μηχανικών Πληροφορικής ΠΑΔΑ, εργαζόμενος στον κλάδο της Πληροφορικής
Τσικριδής Πρόδρομος, φοιτητής και μέλος ΔΣ ΦΣ Πληροφορικής ΑΠΘ
Τσόλακα Ελένη, συνταξιούχος
Τσοπανίδη Αναργυρή, φοιτήτρια, συνδικαλίστρια της Σοσιαλιστικής Σπουδαστικής Πάλης, αναπληρωματικό μέλος ΔΣ του ΦΣ του ΠΤ Νηπιαγωγών Ιωαννίνων
Φραντζέσκου Σίσυ, εκπαιδευτικός
Φουφουδάκη Μαρία, συνταξιούχος δημόσιος υπάλληλος
Φουδουδάκης Παντελής, συνταξιούχος δημόσιος υπάλληλος
Χαλός Γιάννης, συνδικαλιστής εκπαιδευτικός, ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής
Χειμωνίδη Αλεξάνδρα, μαθήτρια
Χειμωνίδης Χρυσάνθος, βιομηχανικός εργάτης
Χαροκόπος Παναγιώτης, φοιτητής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών ΗΥ, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου
Χριστακίδης Αφροδίτη, φοιτήτρια Φιλοσοφικής ΑΠΘ
Χριστοφορίδης Ηρακλής, εργαζόμενος στο νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ

Εκλογές 2019

ΜΑΥΡΟ στην αθλιότητα Τσίπρα - ΜΑΥΡΟ στο Ο ΑΓΩΝΑΣ ΠΑΝΤΟΥ: Όλοι Μαζί – Με Ενότητα και Ενάντια σε φτώχεια, ανεργία, εθνικισμό, πό

ΣΥΡΙΖΑ και Τσίπρας, μετά τη συντριβή στις ευρωεκλογές, επιστρατεύουν πάλι εκβιαστικά διλήμματα ενόψει των εκλογών της 7ης Ιουλίου. Επιχειρούν να συσπειρώσουν ότι μπορούν, πάνω στο δικαιολογημένο φόβο των λαϊκών μαζών για τη ΝΔ και τον Μητσοτάκη, παρουσιαζόμενοι ξανά ως αντινεοφιλελεύθεροι και το μικρότερο κακό.

Τα μνημόνια του ΣΥΡΙΖΑ έστρωσαν τον δρόμο στον Μητσοτάκη

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βλέποντας να χάνει την εξουσία, επιχειρεί προκλητικά να εξαπατήσει ξανά τον ελληνικό λαό, παρουσιάζοντας την επάνοδο της ΝΔ σαν επιστροφή στα Μνημόνια – από τα οποία υποτίθεται αυτός μας έβγαλε! Ο ΣΥΡΙΖΑ που ψήφισε και εφάρμοσε μέχρι κεραίας το 3^ο καταστροφικό Μνημόνιο και άφησε ανέγγιχτα τα προηγούμενα δύο. Αποδείχτηκε το πιο «καλό παιδί» των ιμπεριαλιστών και δανειστών ΕΕ και ΗΠΑ, που τον στήριξαν αποφασιστικά. Έπαιξε με τη νοημοσύνη μας, παρουσιάζοντας τη μνημονιακή, αντεργατική πολιτική του ως κατάργηση των Μνημονίων, ενώ μας αλυσοδέσσε στις μνημονιακές δεσμεύσεις και στην επιτήρηση μέχρι το 2060. Εξευτέλισε έννοιες όπως αριστερά, αλληλεγγύη, δημοκρατία, λαϊκή και εθνική κυριαρχία, την αναζήτηση μιας διεξόδου. Νομιμοποίησε τις πιο αποκρουστικές μορφές της αστικής πολιτικής, την «αγορά» (ιδιωτικοποιήσεις κ.λπ.), τη μετατροπή εργατικών κατακτήσεων σε επιδόματα-αντίδωρα, ανοίγοντας δρόμους για ακόμα πιο αγριανθρωπικά νεοφιλελεύθερα μέτρα. Χτύπησε το εργατικό κίνημα, με περιορισμό των δικαιωμάτων της απεργίας και του συνδικαλισμού, καλλιεργώντας τη μοιρολατρία και ατομικοποίηση στους εργαζόμενους. Βούτηξε σε κάθε διαπλοκή, αλαζονεία και αθλιότητα, πολιτικά και κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα, «συμμαχίες» με ρετάλια και σάπιους «προοδευτικούς».

Είναι έτσι ο κύριος υπεύθυνος για τη νεκρανάσταση της ΝΔ και όλων των υπόλοιπων μνημονιακών, που εργαζόμενοι και νεολαία είχαν καταδικάσει – τώρα τους δίνει την σκυτάλη να κάνουν ακόμα χειρότερα. Η ψήφος στον ΣΥΡΙΖΑ είναι χαμένη και επικίνδυνη, αποδοχή της μνημονιακής «κανονικότητας». Δεν υπάρχει μικρότερο κακό, υπάρχουν δύο μεγάλα κακά, που οδηγούν σε ένα ζοφερό μέλλον. ΜΑΥΡΟ στον ΣΥΡΙΖΑ!

Η ΝΔ έρχεται πιο λυσσασμένη
Όσο πλησιάζει στην εξουσία ο Μητσο-

τάκης και το ακροδεξιό νεοφιλελεύθερο επιτελείο του, αποτελούμενο από τον «ανθό» των πιο διεφθαρμένων και γεμάτων αντεργατικό μίσος «πολιτικών» (Άδωνις, Βορίδης, οι πρόσφατες προσθήκες των Μπογδάνου, Παπαδημητρίου κ.λπ.), τόσο πιο κυνικοί γίνονται. Ξορκίζουν κάθε αναφορά σε δικαιώματα και κατακτήσεις σαν «λαϊκισμό». Στον δρόμο του Τσίπρα, υπόσχονται 7ήμερη εργασία, κατάργηση των δώρων στον ιδιωτικό τομέα, «μείωση του κράτους», δηλαδή ακόμα μεγαλύτερο μαχαίρι στις δαπάνες για υγεία, παιδεία, κοινωνική ασφάλιση και πρόνοια. «Πάταξη της ανομίας», δηλαδή ολική επαναφορά ενός ακόμα πιο στυγνού κράτους έκτακτης ανάγκης των ΜΑΤ και των δικαστηρίων ενάντια σε εργαζόμενους, νέους, φτωχούς, αγωνιστές. Ιδιωτικοποίηση των πάντων, νέες προκλητικές φοροαπαλλαγές για κεφάλαιο και πλούσιους. Νέες παρεμβάσεις στο ασφαλιστικό έκτρωμα Κατρούγκαλου, ακόμα πιο νεοφιλελεύθερες.

Η ΝΔ δεν ενισχύεται γιατί οι εργαζόμενοι... νοσταλγήσαμε το Σαμαρά και τα Μνημόνια, γιατί «τουλάχιστον λείπει την αλήθεια», αλλά από την αηδία για τον ΣΥΡΙΖΑ/Τσίπρα! Όμως κάθε ψήφος στη ΝΔ σημαίνει αποδοχή νέων μνημονίων, περαιτέρω διάλυση του βιοτικού επιπέδου μας, καλωσόρισμα στον επόμενο σφαγέα μας. ΜΑΥΡΟ στην ακροδεξιά, νεοφιλελεύθερη ΝΔ!

Μαύρο σε παρατρεχάμενους μνημονιακούς, ακροδεξιό-εθνικιστικό συνάφι, νεοναζί της Χρυσής Αυγής

Στη θέση των διαλυμένων Ποτάμι, ΑΝΕΛ, Ένωση Κεντρώων ξεφυτρώνουν νέα εκτρώματα, αποκόμματα των μεγάλων μνημονιακών κομμάτων, με απύθμενο μίσος για τους εργαζόμενους, ελπίζοντας να γίνουν κι αυτά τυφλά όργανα των Μνημονίων, του κεφαλαίου, των ιμπεριαλιστών. Το ΚΙΝΑΛ ονειρεύεται μόνο να γίνει τσότσα στην επόμενη μνημονιακή κυβέρνηση. Η Χρυσή Αυγή, αποδυναμωμένη (λόγω και των αντιφασιστικών αγώνων), παραμένει επικίνδυνη. Ελπίζει σε μια νέα ακροδεξιά μετατόπιση με το Μητσοτάκη, σ' ένα νέο αποπροσανατολισμό με τα λεγόμενα «εθνικά θέματα», για να παραμείνει εφειδρεία ενάντια στο εργατικό κίνημα.

Εκμεταλλούμενοι τον εθνικιστικό παροξυσμό με τα συλλαλητήρια για το Μακεδονικό, ξεπηδούν «φρούτα» όπως η «Ελληνική Λύση» του Βελόπουλου, πρώην ηγετικού στελέχους του ΛΑΟΣ, βουλευτή της ΝΔ, που είχε ψηφίσει τα δύο πρώτα μνημόνια. Δεν υπάρχει τίποτα αντισυστημικό σ' αυτά τα κόμματα. Εμφανίζονται μόνο για να συνεργαστούν με την πρώτη ευκαιρία με την εκάστοτε κυβέρνηση (ειδικά τη ΝΔ), ψηφίζοντας όλα τα αντεργατικά μέτρα, εμπλουτίζοντας την αντιδημοκρατική αναδίπλωση με ακόμα πιο αντιδραστικές πινελιές!

Καμία ψήφος στα αδιέξοδα του ΚΚΕ

Η αποτυχία της καταστροφικής πολιτικής του ΚΚΕ δεν κρύβεται. Ήταν απών από τεράστιους αγώνες, παλιότερους και σημερινούς, ή τους κατασφυαλιώτησε. Σε κρίσιμα θέματα και στιγμές, στοιχίζεται με την αστική «κανονικότητα» και στρατηγική, λέγοντας διαρκώς μισόλογα για την ανάγκη να βγούμε άμεσα από Ευρώ/ΕΕ. Προωθεί μια ακραία διάσπαση στο εσωτερικό της αριστεράς, των εργαζομένων και συνδικάτων. Προσπαθεί να εκμεταλλευτεί τη μαζική απογοήτευση, για να εμφανιστεί σαν η μόνη αριστερή δύναμη. Δεν δίστασε να ψαρέψει σε θολά, επικίνδυνα νερά: του εθνικισμού (αλυτρωτισμός και επιθετικότητα πάντα «των άλλων»), της ξενοφοβίας (δίπλα σε αντιδραστικούς), του συντηρητισμού (χαϊδεύοντας του μηχανισμούς καταστολής) – και να μαζέψει στα ψηφοδέλτια του κάθε καρδιάς καρδύ.

Αυτή η πολιτική της ηγεσίας και του μηχανισμού του ΚΚΕ πρέπει να ξεπεραστεί από μια ενωτική, αγωνιστική κίνηση, μαζί με όλους τους εργαζόμενους και νέους που το ακολουθούν ή προσπαθούν να γαντζωθούν απ' αυτό.

Για να φτιάξουμε μια Αριστερά πραγματικά επαναστατική και ενωτική, πρέπει να ξεπεράσουμε τα αδιέξοδα αυτά. Όχι με απανωτές εκλογικιστικές συγκολλήσεις, αλλά με ένα σχέδιο αγώνων.

Όχι στις αποτυχημένες συνταγές Μέρα25 – Πλεύσης Ελευθερίας

Οι σχηματισμοί Βαρουφάκη και Κωνσταντοπούλου δεν φέρνουν τίποτα νέο. Έχοντας τεράστιες ευθύνες οι ίδιοι, ξαναζεσταίνουν έναν «παλιό Σύριζα», ακόμα πιο δεξιό και κούφιο. Αποδέχονται ευλαβικά την καταστροφική παραμονή σε Ευρώ/ΕΕ, είναι ανοιχτοί σε ανίερες συμμαχίες με μνημονιακούς. Ψηφοδέλτια άχρηστα για τους εργαζόμενους και τους αγώνες, κατάλληλα μόνο για να ψάχνουν οι επικεφαλής τους μια γωνίτσα στο νέο σκηνικό.

Συντρίβονται οι αυταπάτες για διαχείριση της κρίσης

10 χρόνια στα Μνημόνια, η μια μετά την άλλη οι κυβερνήσεις υπόσχονται επενδύσεις, ανάπτυξη, ευημερία, αν δεχτούμε υπομονετικά τα βάρβαρα μέτρα. Το ΑΕΠ μειώθηκε 25% (σαν να είμαστε σε πόλεμο), το εισόδημά μας 50%. Μισθοί ισοπεδώθηκαν, μας άρπαξαν δικαιώματα εργασιακά, συνδικαλιστικά, δημοκρατικά. Ο δημόσιος πλούτος ξεπουλιέται. Εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστευσαν. Κι όμως... τα χρέη φούντωσαν (δημόσια και ιδιωτικά), οι επενδύσεις και η παραγωγή συνεχίζουν να παρακαμάζουν, οι εισαγωγές εκτινάσσονται ενώ οι εξαγωγές βαλτώνουν. Ανεργία και ελαστικές-δουλικές σχέσεις εργασίας έγιναν ο κανόνας, τα «ατυχήματα»-δολοφονίες εργατών σαρώνουν, ο μίσος πληθυσμός βυθίστηκε στη φτώχεια και εξαθλίωση. Όχι

Αντεργατικό μίσος Μητσοτάκη και Αυτοοργάνωση - Πόλεμο, καταστολή

μόνο δεν βγήκαμε απ' τα Μνημόνια, αλλά μπαίνουμε στο Μνημόνιο χωρίς αριθμό και ημερομηνία λήξης, με εξωφρενικά, αιματηρά πλεονάσματα μέχρι το 2060.

Το κυβερνητικό πρόγραμμα της επόμενης μέρας είναι ήδη αποφασισμένο, σφραγισμένο στα επιτελεία της ΕΕ, που έχει ξαναρχίσει τους εκβιασμούς για «δημοσιονομικό εκτροχιασμό». Στις 8 Ιουλίου θα είμαστε αντιμέτωποι με:

- Ένα ακόμα πιο στυγνό νέο σύστημα εκμετάλλευσης. Με την απειλή νέων απολύσεων. Με μια αγορά εργασίας ζούγκλα, τον εργαζόμενο έρμαιο του εργοδοτικού δεσποτισμού. Με μισθούς φιλοδωρήματα, χωρίς ωράριο ή συλλογική σύμβαση, με τους εργοδότες ακόμα και να μας τραμπουκίζουν! Με μέτρα που δυσκολεύουν ολοένα τη συλλογική οργάνωση και πάλη των εργαζομένων, στοχεύοντας στην πλήρη ατομικοποίηση και υποταγή τους. Με παραπέρα εμπορευματοποίηση-διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών και υποδομών. Με πλειστηριασμούς-αρπαγή λαϊκών σπιτιών και απειλή περιθωριοποίησης για πλατιά στρώματα της κοινωνίας.

- Ακόμα πιο βαθιά αντιδημοκρατική αναδίπλωση, σκλήρυνση της αστικής δικαιοσύνης. Με προώθηση απ' τα ΜΜΕ του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, κάθε αντιδραστικού και σκοταδιστικού ιδεολογήματος. Με το δόγμα «νόμος είναι το δίκιο του εργοδότη και των πλουσίων». Πλήθος εκτρωματικών αποφάσεων δείχνουν αυτή την αντιδραστική στροφή, που θα ενταθεί (καθαρίστριες και γιαγιάδες «εγκληματίες», τιμωρητική επιστροφή δεδουλευμένων από εργαζόμενους, σκανδαλώδεις αποφάσεις υπέρ μεγαλοεπιχειρηματιών, ναρκεμπόρων, φασιστών, μεγαλοφοροφυγάδων κ.ά.).

- Με την απειλή του πολέμου να πλησιάζει όλο και περισσότερο. ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ κονταροχτυπιούνται ποιος θα εξυπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντα ΗΠΑ και ΝΑΤΟ, με περισσότερες βάσεις και εξοπλισμούς, συμμαχίες με τα πιο αντιδραστικά καθεστώτα της περιοχής. Για τα κέρδη μιας χούφτας πολυεθνικών και μεγαλοκαπιταλιστών, οξύνουν τυχοδιωκτικά τον ανταγωνισμό με την Τουρκία για ΑΟΖ και ενέργεια, προσπαθώντας να μας ρίξουν στάχτη στα μάτια με την πατριδοκαπηλεία τους, αυτοί που καθημερινά υποθηκεύουν και ξεπουλάνε τη χώρα και τον ελληνικό λαό.

Να ξαναμπούμε στον αγώνα Δεν θα ζήσουμε σαν δούλοι!

Δεν πρέπει να γονατίσουμε στην προπαγάνδα ότι οι μνημονιακοί σταθεροποιήθηκαν οριστικά, έγιναν πανίσχυροι. Ότι μας μένει το πολύ να ρίχνουμε μια ψήφο διαμαρτυρίας, περιμένοντας να περάσει η νέα αντιδραστική «μπόρα».

Ο ελληνικός καπιταλισμός και η αναιμική ανάκαμψή του, σαθρά έτσι κι αλλιώς, θα γκρεμιστούν από τις αναταράξεις τις διεθνούς κρίσης και την εκρηκτική αστά-

θεια στην περιοχή μας. Δεν υπάρχει ίχνος αλήθειας στα ούλτρα νεοφιλελεύθερα ιδεολογήματα για «ανάπτυξη και καλές δουλειές» με ξένες επενδύσεις ενώ η κοινωνία συντρίβεται απ' την φτώχεια, με τους επιχειρηματίες-πλούσιους να ανακηρύσσονται θεοί και οι εργαζόμενοι δούλοι, με τον κανιβαλισμό της «αγοράς» να ισοπεδώνει κάθε κοινωνική αλληλεγγύη, με εθνικιστικές κραυγές. Δεν υπάρχει καμιά λύση αναμονής και υπομονής για «καλύτερες μέρες», ούτε η επιστροφή στη δεξιά του Μητσοτάκη/ΝΔ, ούτε η συνέχιση του εξευτελισμού μας με τον Τσίπρα/ΣΥΡΙΖΑ. Το πραγματικό δίλημμα είναι αν θα ζήσουμε σαν δούλοι ή θα επιβάλλουμε το δικό και την αξιοπρέπειά μας!

Η μόνη διέξοδος είναι οι αγώνες. Έχουμε εμπειρία από τις τεράστιες απεργίες, το κίνημα των πλατειών, τις χιλιάδες διάσπαρτες μικρές και μεγάλες εργατικές αντιστάσεις. Αυτή πρέπει να αξιοποιήσουμε, να τη βαθύνουμε ξεπερνώντας αδυναμίες και αυταπάτες, με τομές στη λογική και την πρακτική μας. Γιατί αποδείχτηκε περίτρανα ότι δεν υπάρχουν εύκολες εκλογικές λύσεις.

Σχέδιο Αγώνων - Ταξική, ενωτική πολιτική ΓΙΑ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Χρειαζόμαστε μια άλλη πολιτική. Μια αριστερά όχι στα λόγια και στις κάλπες, αλλά στο δρόμο και τους αγώνες. Μια πολιτική αποτελεσματική και επαναστατική:

Ενωτική πολιτική, για να αγωνιστούν ενιαία και αποτελεσματικά οι εργαζόμενοι και η νεολαία, όσες πολιτικές δυνάμεις ή αγωνιστές υπερασπίζονται έμπρακτα τα δικαιώματά τους. Για να μπει τέλος στον κατακερματισμό των κινητοποιήσεων, στη διαίρεση, τον εκφυλισμό του οργανωμένου εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος. Αγώνας για την Ενότητα - Ενότητα στους Αγώνες!

Προώθηση της αυτοοργάνωσης των «από κάτω» σε κάθε χώρο δουλειάς και σπουδών, σε κάθε γειτονιά. Ανασυγκρότηση σωματείων, οργάνωση σε Επιτροπές Αγώνα. Να πάρουμε την τύχη μας στα χέρια μας, όχι αναμένοντας σωτήρες.

Αποφασιστικές μορφές πάλης, ατμόμηχανη υπεράσπιση του παραμικρού δικαιώματός μας. Με σύνθημα «Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη». Για να απαντήσουμε με πόλεμο στον πόλεμο που δεχόμαστε καθημερινά.

Πάλη για ένα ριζοσπαστικό, ταξικό Πρόγραμμα Σωτηρίας. Ένα αντίστροφο μνημόνιο ενάντια στους λίγους, καπιταλιστές, τραπεζίτες και τα πολιτικά επιτελεία τους, που πλούτισαν πάνω στη φτώχεια και μιζέρια μας.

Πάλη για την αποκατάσταση και διεύρυνση όλων των δικαιωμάτων μας. Αυξήσεις σε μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές δαπάνες. Στοπ στην ελαστική, «μαύρη» και

απλήρωτη εργασία. Επαναφορά συλλογικών συμβάσεων και δικαιωμάτων σε συνδικαλισμό-απεργία. Στοπ στους πλειστηριασμούς, ριζική διαγραφή των χρεών των λαϊκών νοικοκυριών. Σταμάτημα όλων των ιδιωτικοποιήσεων - **Δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες και αγαθά για όλους (παιδεία, υγεία, ρεύμα, νερό κ.λπ.)**. Προστασία του περιβάλλοντος και της ζωής απ' την καταστροφή του καπιταλιστικού κέρδους.

Κοινή Πάλη - Διεθνισμός των εργατών και λαών ενάντια σε πόλεμο, ιμπεριαλισμό, εθνικισμό. Λεφτά για τις κοινωνικές ανάγκες, όχι για εξοπλισμούς. Έξω ΝΑΤΟ και βάσεις. Κάτω οι αντιδραστικοί άξονες με Αίγυπτο και Ισραήλ.

Μαχητική υπεράσπιση των δημοκρατικών ελευθεριών. Ενάντια στο κράτος Έκτακτης Ανάγκης, τις φασιστικές συμμορίες, το μίσος του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Να καταργηθεί η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας που δολοφονεί πρόσφυγες, να ανοίξουν τα σύνορα για ελεύθερη-ασφαλή-οργανωμένη μετακίνησή τους.

Διαγραφή του Χρέους. Δεν ευθυνόμαστε εμείς γι' αυτό, αλλά το κεφάλαιο, οι πλούσιοι, οι πολιτικοί υπηρέτες τους. Μας έχει γίνει θηλεία στο λαιμό, μας μετατρέπει σε αποικία χρέους.

Έξοδο από ΕΕ και Ευρώ - Εισαγωγή εθνικού νομίσματος. Για να απαλλαγούμε απ' τον θανάσιμο εναγκαλισμό της αντιδραστικής ΕΕ. Για να αρχίσουν οι εργαζόμενοι και ο λαός μας να αποφασίζουν οι ίδιοι για το μέλλον τους. Όχι για να πάμε στον αδιέξοδο εθνικό απομονωτισμό των ακροδεξιών ευρωσκεπτικιστών - αλλά για να διαλύσουμε την αντιδραστική ΕΕ, να χτίσουμε μια Ευρώπη των Εργαζομένων, δημοκρατική, ριζοσπαστική, Σοσιαλιστική.

Να πάρουμε τον πλούτο που λιμνάζει στους φουσκωμένους λογαριασμούς των καπιταλιστών. Βαριά φορολογία σε κεφάλαιο-πλούσιους. Εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση, με εργατικό έλεγχο, στους τομείς-κλειδιά της οικονομίας. Να ξαναβάλουμε μπρος την παραγωγή, να καταπολεμήσουμε την ανεργία: με ένα δημοκρατικό σχεδιασμό, παραγωγικές δημόσιες επενδύσεις, μείωση ωρών εργασίας - σταθερή δουλειά για όλους.

Με μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων. Τίποτα δεν μπορεί να γίνει από το αστικό κοινοβούλιο. Χρειάζεται μια άλλη δομή εξουσίας, στηριγμένη στους αγώνες και την οργάνωση των εργαζομένων. Πολύ πιο δημοκρατική από την αστική «δημοκρατία» των πλουσίων και της διαφθοράς. Που θα συγκρουστεί μέχρι τέλους με τους καπιτα-

λιστές, τους ιμπεριαλιστές, το κράτος τους. Ανοίγοντας δρόμο για τον Σοσιαλισμό, τη μόνη πραγματική εναλλακτική. Έναν Σοσιαλισμό που δεν θα έχει καμιά σχέση με τις σταλινικές δικτατορίες του «υπαρκτού», που θα αξιοποιεί τις επιστημονικές και τεχνολογικές προόδους προς το συμφέρον της κοινωνίας, όχι για τα κέρδη μιας ελίτ.

Όχι υποταγή ή απλή διαμαρτυρία Ενισχύουμε μια Επαναστατική Δύναμη ΨΗΦΟ ΣΤΗΝ Ο.Κ.Δ.Ε.

Με ένα μόνο κριτήριο πρέπει εργαζόμενοι και νεολαία να ψηφίσουμε. Όχι διαλέγοντας ποιος και πως θα μας διαλύσει, αλλά τί είναι χρήσιμο για να παλέψουμε από την επόμενη κιόλας μέρα.

Η Ο.Κ.Δ.Ε. καλεί κάθε εργαζόμενο και νέο στην προσπάθεια για την οργάνωση, ενότητα και ανάταση των αγώνων. Για την οικοδόμηση μιας νέας μαζικής επαναστατικής δύναμης, στην Ελλάδα και διεθνώς.

Η Ο.Κ.Δ.Ε. μιλάει πάντα τη γλώσσα της αλήθειας, χωρίς αυταπάτες και ηττοπάθειες. Δεν υπάρχει συμβόλαιο με τη νίκη, αλλά μόνο με τον αγώνα. Η πολιτική, η πρακτική και η σταθερότητά μας είναι μια χρήσιμη επιλογή, μια από τις εγγυήσεις για τη νίκη των εργαζομένων.

- Για να βγούμε νικητές στον πόλεμο που μας κήρυξαν κεφάλαιο και ιμπεριαλιστές

- Για την Οργάνωση και Αντεπίθεση των Αγώνων

- Για το Δίκιο και την Αξιοπρέπεια των Εργαζομένων

**Στις 7 Ιούλη
Στηρίξτε - Ψηφίστε
Ο.Κ.Δ.Ε.**

ΟΥΤΕ ΤΣΙΠΡΑΣ, ΟΥΤΕ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

Αγώνες παντού για να μην γίνουμε δούλοι

Εν όψει των εκλογών, ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ ξεδιπλώνουν τα «προγράμματά» τους. Η «διαφορά» τους βρίσκεται στο μείγμα της μνημονιακής πολιτικής που προτάσσει το κάθε κόμμα και στα άθλια ψέματα και μύθους με τους οποίους την συσκευάζουν. «Μπήκαμε σε νέα εποχή και βγήκαμε από τα μνημόνια» ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ. «Αν είμαστε αυτοδύναμοι, θα έχουμε τη δυνατότητα να επιβάλουμε στους δανειστές το πρόγραμμά μας», ισχυρίζεται η ΝΔ.

Κοινός παρονομαστής είναι όσα δεν λένε, ότι δηλαδή και οι δύο συμφώνησαν στα πλεονάσματα 3,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2022, στα μνημόνια διαρκείας και στην επιτροπεία μέχρι το 2060. Επιπρόσθετα, ούτε στο ελάχιστο δεν μπορούν να κινηθούν έξω από τις παραπάνω δεσμεύσεις τους. Άρα, και οι δύο δεν έχουν ουσιαστικά κανένα πρόγραμμα πέρα από τις μνημονιακές δεσμεύσεις τους. Κοινός παρονομαστής είναι ότι και οι δύο κάνουν ότι δεν αντιλαμβάνονται τη χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού, τη βαθιά κρίση της Ε.Ε. και την ύφεση στην παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία, την απειλή ενός νέου κραχ καθώς και την εκρηκτική αστάθεια στην περιοχή μας (Μέση Ανατολή, Δυτικά Βαλκάνια).

Έτσι, και οι δύο μιλάνε για ανάπτυξη, για επενδύσεις και για περίπου 500.000 θέσεις εργασίας που υποτίθεται ότι θα δημιουργήσουν. Άθλια ψέματα που δεν πρέπει

να παραπλανήσουν κανέναν. Το κυβερνητικό πρόγραμμα της επομένης των εκλογών είναι ήδη αποφασισμένο από τους «θεσμούς», την Ε.Ε. και το βάθεμα της οικονομικής κρίσης του συστήματος. Ήδη τα επιτελεία της Ε.Ε. άρχισαν πάλι τους εκβιασμούς για «δημοσιονομικό εκτροχιασμό». Ο Κλάους Ρέγκλιγκ (του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας) δεν παρέλειψε να υπενθυμίσει ότι και ο Τσίπρας και ο Μητσοτάκης έχουν δεσμευτεί για τα πλεονάσματα 3,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2022 και ότι πρέπει να μειωθεί το αφορολόγητο.

Στον κήπο του Μεγάρου Μουσικής, ο Τσίπρας και οι υπουργοί του παρουσίασαν το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία. Ξεπερνώντας και τον ίδιο τους τον εαυτό, παρουσίασαν το 3ο μνημόνιο σαν τη σωτηρία από την χρεοκοπία. «Δημιουργήσαμε για 15 χρόνια έναν καθαρό διάδρομο για να μπορέσουμε όλοι μαζί να

οικοδομήσουμε μια σύγχρονη, ισχυρή και βιώσιμη παραγωγική βάση» διατείνονται. Όμως η πραγματικότητα τους διαψεύδει, οι ρυθμοί ανάπτυξης είναι ιδιαίτερα χαμηλοί, οι επενδύσεις ανύπαρκτες, τα κλεισίματα επιχειρήσεων συνεχίζονται. Και αφού φλυαρούν για αναπτυξιακούς σχεδιασμούς με τα 13 Αναπτυξιακά Συνέδρια σε όλη τη χώρα, καταλήγουν σαν στόχο για την επόμενη τετραετία το να μην επανέλθει «το παλιό και αποτυχημένο μοντέλο ανάπτυξης των προηγούμενων δεκαετιών». Για την απασχόληση διατείνονται ότι μείωσαν την ανεργία, χωρίς να λένε ότι αυτή παραμένει σε πολύ υψηλό ποσοστό και, κυρίως, η όποια μείωση προήλθε από την εξάπλωση της ελαστικής εργασίας. Αυτές είναι οι νέες «ποιοτικές» θέσεις εργασίας!

Μιλάνε για αύξηση του κατώτατου μισθού κατά 7,5% το 2020 και 7,5% το 2022 και επαναφορά του καθορισμού του από τους κοινωνικούς εταίρους το 2022.

Και εδώ, η κοροϊδία δεν έχει όριο, καθώς τα 751 κατώτατος μισθός έχουν ξεχαστεί τελείως, ενώ ανανέωσαν την επιβολή του κατώτατου μισθού από το κράτος. Κυρίως όμως, όλα τα παραπάνω δεν εφαρμόζονται στην πράξη αφού στην αγορά εργασίας ήδη έχει επεκταθεί ο νέος τρόπος άγριας εκμετάλλευσης των εργαζομένων, όπου ο εργαζόμενος αν και εργάζεται δεν επιβιώνει, δεν έχει κανένα εργατικό δικαίωμα, είναι έρμαιο του εργοδότη.

Υπεύθυνος γι' αυτή την κατάσταση δεν είναι παρά ο ΣΥΡΙΖΑ, με το 3ο μνημόνιο, την επέκταση των μνημονίων χωρίς αριθμό και ημερομηνία λήξης, το ξήλωμα της εργατικής νομοθεσίας, την επέκταση της ελαστικής και χωρίς δικαιώματα εργασίας (mini jobs, εργασία από μακριά, ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι, εργασία όταν και όσο σε χρειάζεται ο εργοδότης κ.α.). Αυτά αποθράσυναν τους εργοδότες, που ασκούν ακόμη και ακραία βία στους εργαζόμενους και επιχειρούν να τους μετατρέψουν σε σύγχρονους δούλους. Η επίθεση σε ελεγκτή ΣΕΠΕ από εργοδότη (στέλεχος ΝΔ) στη Χίο δίνει τον τόνο για το τι επικρατεί και θα ακολουθήσει στην αγορά εργασίας, όπου το μόνο που θα είναι «νόμιμο» θα είναι οι αχόρταγες ορέξεις των εργοδοτών για υπερεκμετάλλευση.

Όσον αφορά τα δημοκρατικά δικαιώματα, καμιά αναφορά στον περιορισμό-κατάργηση του δικαιώματος στην απεργία. Για την παιδεία, ενώ έχουν περάσει όλη την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ που οδηγεί στην πλήρη ιδιωτικοποίησή της,

Μαύρο στο εξάμβλωμα του ΚΙΝΑΛ

Το πολιτικό εξάμβλωμα που αποκαλείται ΚΙΝΑΛ βαίνει προς τις εκλογές της 7ης Ιούλη σε κατάσταση απόλυτης κρίσης στο εσωτερικό του, χωρίς κανένα πρόγραμμα άλλο από τα Μνημόνια, χωρίς κανέναν προσανατολισμό άλλον εκτός από μια μίζερη επιβίωση την επομένη των εκλογών.

Η συγκρότηση του ψηφοδελτίου Επικρατείας από την πρόεδρο Φώφη Γεννηματά με την τοποθέτηση του Γιώργου Καμίνη επικεφαλής και του προκατόχου της Ευάγγελου Βενιζέλου στην τελευταία θέση, ακολουθήθηκε από το απόλυτο ξεκατίνιασμα μεταξύ των «συντρόφων», με πλήθος αλληλοκατηγορίες, ψέματα και φτηνές δικαιολογίες. Η Φ. Γεννηματά μίλησε περί δήθεν «ανανέωσης» του κόμματος, κατηγορήσε τον Βενιζέλο ότι «συμβολίζει τη συμπίεση του ΠΑΣΟΚ με τη Νέα Δημοκρατία» και χρεώνει στον πρώην πρόεδρο την ανώμαλη προσγειώση του κόμματος που κάποτε είχε 40% σε ποσοστά 6-8%, με ορατό τον κίνδυνο να βρεθεί εκτός Βουλής. Ο τελευταίος αποχώρησε από το κόμμα, υπενθυμίζοντας ότι η Φώφη ήταν αναπληρώτρια υπουργός Εθνικής Αμύνης στην συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και κατηγορώντας την ότι μετατρέπει το ΚΙΝΑΛ σε «ουρά του ΣΥΡΙΖΑ». Συμπλήρωσε μάλιστα ότι ως πρώην αρχηγός κόμματος «επιθυμεί να ασχολείται με τα μεγάλα θέματα για το μέλλον της χώρας και δεν μπορεί να κάνει τον πολιτευτή», εν-

νοώντας την διεκδίκηση του σταυρού από τα ψηφοδέλτια των περιφερειών (τέτοιος σεβασμός στην δικιά τους κοινοβουλευτική δημοκρατία!).

Σε πείσμα του Βενιζέλου, που με την γνωστή του σεμνότητα διέβλεπε ότι ένα ΚΙΝΑΛ χωρίς τον ίδιο είναι «επιλογή αυτοχειρισμού», οι εσωκομματικοί του σύμμαχοι έκαναν... την «πάπια». Οι μόνοι που απέσυραν τις υποψηφιότητές τους από τα ψηφοδέλτια του ΚΙΝΑΛ είναι δευτεροκλασάτα στελέχη, που ούτε στο παρελθόν υπήρξαν βουλευτές ούτε τώρα είχαν ελπίδα εκλογής. Τα περισσότερα στελέχη, με την ελπίδα ότι θα εκλεγούν στην επόμενη Βουλή και ίσως βρεθεί μια θέση γι' αυτούς σε κάποια επόμενη μνημονιακή κυβέρνηση, κράτησαν ήπιους τόνους. Ο Ν. Ανδρουλάκης ξεκαθάρισε ότι... μια χαρά είναι στην ευρωβουλή. Ο Κ. Σημίτης, δεν εμφανίστηκε καν δημόσια. Ο Λ. Γρηγοράκος αρκέστηκε στις φιλοφρονήσεις πως «ο Βενιζέλος είναι κεφάλαιο» και ο Α. Λοβέρδος κατήγγειλε την κομματική εσωστρέφεια προεκλογικά!

Είναι αλήθεια ότι ο Ε. Βενιζέλος αποτελεί εδώ και χρόνια σύμβολο του σάπιου πολιτικού συστήματος. Εισήλθε στο ΠΑΣΟΚ το βρώμικο 1989, όταν όλοι κρατούσαν αποστάσεις από τον Ανδρέα Παπανδρέου, αναμένοντας το Ειδικό Δικαστήριο. Ανέλαβε έκτοτε πάμπολλες κυβερνητικές θέσεις, μια θητεία που θα χαρακτηριστεί από σκληρές αντεργατικές-αντιλαϊκές αποφάσεις, υπέργοκους

προϋπολογισμούς, ανεκπλήρωτα έργα, μίζες και εξυπηρετήσεις ημετέρων. Ήδη από το 1996, ως υπουργός Δικαιοσύνης, συνδέει το όνομα του με τον περίφημο νόμο περί ευθύνες υπουργών, αυτό το νομοθετικό τερατούργημα για την απαλλαγή υπουργών υπόπτων για σκάνδαλα. Επί Σημίτη ήταν από τους υπουργούς που ενεπλάκησαν ενεργά στο μεγάλο φαγοπότι των Ολυμπιακών Αγώνων. Πρωταγωνίστησε στην εφαρμογή των μνημονίων από τη θέση του αντιπροέδρου της κυβέρνησης και του υπουργού Οικονομικών. Στις αποφάσεις του συγκαταλέγονται το ξεπούλημα των Ναυπηγείων Σκαρφαμαγκά έναντι ενός ευρώ στην Αμπού Ντάμι Μαρ (με τη δέσμευση να μην ασκήσουν καμία μη στρατιωτική δραστηριότητα για δεκαπέντε χρόνια!), αλλά και το σκάνδαλο των υποβρυχίων, όταν αποφασίστηκε στο όνομα της «εθνικής ανάγκης» η προμήθεια υποβρυχίων που υπήρχαν μόνο στα σχέδια σε τιμές διπλάσιες των πραγματικών, που προπληρώθηκαν και τελικώς δεν παρελήφθη παρά ένα από αυτά, το οποίο και έγερνε («ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ»). Εμπλέκεται στην υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ, καθώς ως υπουργός Οικονομικών μπλοκάρισε την διερεύνηση των 2.062 υπόπτων για εκτεταμένη φοροδιαφυγή που περιέχονταν στο στικάκι που είχε έρθει στην κατοχή του. Πρωταγωνίστησε στο περιβόητο PSI του 2012, με το οποίο χρεοκόπησαν τα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτά είναι ορισμένα αντιπροσωπευτικά στιγμιότυπα από την

πολιτική καριέρα του Ε. Βενιζέλου. Ενός ανθρώπου γνωστού για την έπαρση, την αλαζονεία και ματαιοδοξία του, χωρίς πολιτικές ικανότητες, που συνεισέφερε πολλά στην καταστροφή της οικονομίας και των λαϊκών κατακτήσεων. Δεν αποκλείεται να τον δούμε κι αυτόν να μεταπηδά στο στρατόπεδο του νικητή, καθώς όπως σημείωσε «η ΝΔ τον σέβεται περισσότερο από το ΚΙΝΑΛ», πάντα για το «εθνικό συμφέρον» και την «διάσωση της χώρας»!

Ανάλογης ηθικής υπήρξε όμως και η πολιτική διαδρομή του Γ. Καμίνη. Αυτό το απομεινάρι της παλαιοκομματικής ελίτ εμφανίστηκε στην πολιτική σκηνή ελέω Σαμαρά, Παπανδρέου, Βενιζέλου και Κουβέλη. Κάτοικος βορείων προαστίων που σπανίως κυκλοφορεί στην Αθήνα, ο επί επταετία δήμαρχος των Αθηνών άφησε λαμπρό έργο: σκανδαλώδη έξοδα, ψεύτικοι προϋπολογισμοί, απολύσεις χιλιάδων υποδομής (φωτισμός, πράσινο, καθαριότητα κ.α.), κατάρρευση των κοινωνικών δομών (π.χ. κλείσιμο παιδικών χαρών και παιδικών σταθμών, συγχώνευση των

Φάκελος: Εκλογές 26 Μάη

τολμούν να μιλάνε για προσλήψεις, πάντα σε βάθος τριετίας, για αύξηση(!) των δαπανών, κ.ο.κ. Για την Κοινωνική Ασφάλιση μετά τον νόμο-λαιμητόμο του Κατρούγκαλου, ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται... αύξηση της εθνικής σύνταξης(!). Για την κοινωνική αλληλεγγύη υπόσχεται αύξηση του Κοινωνικού Επιδόματος Αλληλεγγύης, αυτής δηλαδή της ελεημοσύνης, κατά 11%. Για τη φορολογία υπόσχεται και πάλι μείωση του ΕΝΦΙΑ κατά 30% το 2020 και σταδιακή μείωση του πρώτου κλιμακίου του φόρου εισοδήματος στο 20%.

Από την άλλη, η ΝΔ υπόσχεται κι αυτή ανάπτυξη, και μάλιστα 4%, και νέες καλές θέσεις εργασίας. Ο μοχλός γι' αυτή την ανάπτυξη θα είναι οι ιδιώτες καπιταλιστές που μέχρι τώρα, κατά την άποψή της, δεν προέβαιναν σε επενδύσεις λόγω της υψηλής φορολογίας και της γραφειοκρατίας. Μόνο που το συντριπτικό μέρος των φόρων το φορτώνονται οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Αυτό που αρνούνται να δεχτούν οι ακροδεξιοί/νεοφιλελεύθεροι της ΝΔ είναι ότι το καπιταλιστικό σύστημα περνάει τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση της ιστορίας του κι ότι εκεί οφείλεται η ανυπαρξία επενδύσεων. Άρα, πίσω από τα άθλια ψέματα για τις υποσχόμενες επενδύσεις, τις καλές θέσεις εργασίας, την καταπολέμηση της φτώχειας («όχι με επιδόματα αλλά με ένταξη στην εργασία»), κρύβεται μόνο μια νέα ακραία και άγρια επίθεση στα εναπομείνα-

να δικαιώματα και στην απασχόληση των εργαζομένων. Κι από την άλλη, η απόλυτη διευκόλυνση των καπιταλιστών να κάνουν αρπαχτές, να μην πληρώνουν φόρους, να μην τηρούν περιβαλλοντικούς, εργασιακούς κ.ά. όρους για την επένδυση, να αρπάζουν τις δημόσιες επιχειρήσεις και υπηρεσίες μέσω των ιδιωτικοποιήσεων.

Για την φορολογία, κι αυτή υπόσχεται μείωση, αλλά και στοχευμένα κίνητρα στους καπιταλιστές, ανάμεσα στα οποία να μπορούν να μεταφέρουν τις φορολογικές ζημιές τους για περίοδο 10 ετών. Για τους εργαζόμενους προτείνει τον κοινωνικό διάλογο εργοδοτών-εργαζομένων για εργασιακή ειρήνη και σύνδεση του μισθολογικού και μη κόστους με την αγορά. Προωθεί τη δια βίου κατάρτιση μέσω της συνεργασίας επιχειρήσεων και πανεπιστημίων, την αυτονομία των σχολείων, την απόλυτη σύνδεση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης με την αγορά και τις επιχειρήσεις, τη μετατροπή των ΑΕΙ σε μαγαζιά που θα πουλάνε κάθε είδους τίτλους. Εν κατακλείδι, η αξιολόγηση των πάντων και η πλήρης ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, υγείας, κοινωνικής ασφάλισης, αλλά και κάθε είδους δημόσιου πλούτου αποτελεί την ξαναζεσταμένη νεοφιλελεύθερη συνταγή της ΝΔ. Άγρια νεοφιλελεύθερα μέτρα και Κράτος Έκτακτης Ανάγκης ενάντια στο εργατικό κίνημα αποτελούν το πραγματικό πρόγραμμα της ΝΔ.

■ Σοφία Καρασαρλίδου

σχολικών επιτροπών κ.α.), ανεξέλεγκτη λειτουργία μη κυβερνητικών οργανώσεων, είναι ορισμένα από τα κατορθώματα της δημοτικής Αρχής Καμίνης. Δεν κατάφερε να εκλεγεί πρόεδρος του νέου σχήματος, δεν κατάφερε να εκλεγεί ευρωβουλευτής και τώρα τοποθετείται στη μοναδική εκλόγιμη θέση του ψηφοδελτίου Επικρατείας, υποτίθεται για να σηματοδοτήσει τη διεύρυνση στον προοδευτικό χώρο της Κεντροαριστεράς!

Οι εξελίξεις στο ΚΙΝΑΛ αποδεικνύουν το πλήρες πολιτικό αδιέξοδο όπου βρίσκεται. Αφού (ως ΠΑΣΟΚ) μας έβαλε στα Μνημόνια, πρωτοστάτησε στην εφαρμογή σκληρών νεοφιλελεύθερων πολιτικών γκρεμίζοντας κατακτήσεις και δικαιώματα δεκαετιών, ξέπεσε σε απότομη συρρίκνωση που δεν κατάφερε να αποφύγει με τις πολλαπλές μεταμφιέσεις (Ελιά, Δημοκρατική Συμπράταξη, Κίνημα Αλλαγής) ούτε με το περιμάζεμα ενός χρεοκοπημένου πολιτικού προσωπικού που βαυκαλιζείται να φλυαρεί περί ενιαίας Κεντροαριστεράς.

Τώρα το ΚΙΝΑΛ θέλει να εξασφαλίσει με κάθε τρόπο την πολιτική του επιβίωση, και έναν κάποιο πολιτικό ρόλο την επομένη των εκλογών ως τσόντα σε οποιονδήποτε κυβερνητικό συνδυασμό. Η πρόεδρος του ΚΙΝ.ΑΛ έχει προαναγγείλει ότι «εφόσον απαιτηθεί από τα πράγματα» (!) θα συμμετέχει στον σχηματισμό κυβέρνησης. Στη

βάση πάντα του πολιτικού προγράμματος του κόμματος, το οποίο άλλωστε δεν είναι άλλο παρά τα γνωστά νεοφιλελεύθερα αντεργατικά, ούλτρα μνημονιακά μέτρα. Επομένως, χωράει και με την ΝΔ, χωράει και με τον ΣΥΡΙΖΑ, χωράει και με τους δύο μαζί. Αυτούς τους ευγενείς στόχους υπηρετεί και η εκπαρθύρωση του Βενιζέλου. Ο πρωταγωνιστής των πρώτων μνημονιακών χρόνων και αμετανόητος υπερασπιστής της σαμαροβενιζελικής χούντας έπρεπε να φύγει από την μέση, μπας και ξεγελαστεί κανένας απογοητευμένος ψηφοφόρος του ΣΥΡΙΖΑ και ανεβάσει κάπως τα ποσοστά του ΚΙΝΑΛ, στόχος που όμως δεν φαίνεται να επιτυγχάνεται. Ακόμη, η απομάκρυνση του Βενιζέλου, που είναι εχθρός κάθε συνεννόησης με τον ΣΥΡΙΖΑ και υποστηρικτής της συνεργασίας με τη ΝΔ μετά τις εκλογές, ήταν απαραίτητη για να μένουν ανοιχτά όλα τα ενδεχόμενα μετεκλογικής συνεργασίας. Άλλωστε κι ο άθλιος Αλ. Τσίπρας συστηματικά φλερτάρει με μια τέτοια συνεργασία από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ.

Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία, που έχουν γυρίσει ήδη την πλάτη τους σε αυτό το αστικό κόμμα-απόκομμα που αποκαλείται ΚΙΝΑΛ, πρέπει και πάλι να το μαυρίσουν μαζικά και να το στείλουν στη μόνη θέση που του αξίζει, τον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας!

■ Σοφία Θεοδωροπούλου

Εκλογές 7 Ιουλίου

Οι υποψήφιοι της Ο.Κ.Δ.Ε. σε όλες τις περιφέρειες

- 1. Α' Αθηνών: Μπουμπουλίμα Παουλίν, βιομηχανικός εργάτης
- 2. Βόρειος Τομέας Αθηνών: Δικαίος Κώστας, μηχανολόγος μηχανικός στη βιομηχανία
- 3. Δυτικός Τομέας Αθηνών: Θεοδωροπούλου Σοφία, ηλεκτρολόγος μηχανικός στις τηλεπικοινωνίες, μέλος ΔΣ Ενιαίου Σωματείου Εργαζομένων Vodafone-Wind-Victus
- Παπαδόπουλος Σωφρόνης, εκδόσεις Εργατική Πάλη
- 4. Νότιος Τομέας Αθηνών: Κιτσώνης Βαγγέλης, ιδιωτικός υπάλληλος, μέλος της Επιτροπής Αποκατάστασης της Μνήμης του Παντελή Πουλιόπουλου
- 5. Ανατολική Αττική: Σκεύος Σταύρος, ηλεκτρολόγος μηχανικός στις τηλεπικοινωνίες, μέλος ΔΣ Ενιαίου Σωματείου Εργαζομένων Vodafone-Wind-Victus
- 6. Δυτική Αττική: Ασλανίδη Άννα, τηλεφωνήτρια, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων VODAFONE
- 7. Α' Πειραιά: Τσόλακας Γιώργος, φοιτητής Μηχανικών ΠΑΔΑ
- 8. Β' Πειραιά: Μητρόγιαννης Παναγιώτης, εμποροϋπάλληλος στον Σκλαβενίτη
- 9. Αιτωλοακαρνανία: Παπαγιάννης Γιώργος, εργαζόμενος καθηγητής σε φροντιστήρια, μέλος ΔΣ Σωματείου Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσ/κης
- 10. Αργολίδα: Κωνσταντινίδης Νίκος, συνταξιούχος
- 11. Αρκαδίας: Πρίφτη Τζένη, εμποροϋπάλληλος - φοιτήτρια ΣΕΥΠ, Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη
- 12. Άρτα: Μπρέντας Αλέξης, διδακτορικός φοιτητής Χημικού, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εστιακών Φοιτητών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
- 13. Αχαΐα: Φραγκισκάτου Γιωργία, συνταξιούχος
- 14. Βοιωτία: Κιτσώνη Χριστίνα, ιδιωτική εκπαιδευτικός
- 15. Γρεβενά: Καλαμπάκας Αργύρης, εργαζόμενος σε εταιρεία πληροφορικής, μέλος Συντονισμού ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας
- 16. Δράμα: Βούζας Ηλίας, βιομηχανικός εργάτης, Αντεπίθεση των Εργαζομένων
- 17. Δωδεκάνησα: Ιωαννίδης Στέφανος, ιδιωτικός εκπαιδευτικός - μεταφραστής
- 18. Έβρος: Ντέμης Δημήτρης, εργαζόμενος στον επισιτισμό
- 19. Εύβοια: Θεοδωρίδης Γιώργος, εργαζόμενος στην πληροφορική
- 20. Ευρυτανία: Τσουκαλάς Γιώργος, άνεργος, μέλος Αντεπίθεσης των Εργαζομένων στον Επισιτισμό
- 21. Ζάκυνθος: Κοτούδη Κική, εργαζόμενη σε τεχνική εταιρία, Αντεπίθεση των Εργαζομένων
- 22. Ηλεία: Τσιαντά Γωγώ, εργαζόμενη σε εταιρία τηλεπικοινωνιών
- 23. Ημαθία: Λάχανης Τηλέμαχος, συνταξιούχος καθηγητής μαθηματικών, πρώην πρόεδρος Σωματείου Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης
- 24. Ηράκλειο: Φουφουδάκης Γιάννης, άνεργος εργάτης
- 25. Θεσπρωτία: Ανδριώτης Κυριάκος, εκπαιδευτικός σε φροντιστήρια, πρόεδρος ΔΣ Σωματείου Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης
- 26. Α' Θεσσαλονίκης: Κεφαλάς Βασίλης, εργαζόμενος στον επισιτισμό, μέλος της Επιτροπής Αγώνα Διανομένων Θεσσαλονίκης και του ΔΣ Συνδικάτου Εργατοϋπάλληλων σε Επισιτιστικές-Τουριστικές Επιχειρήσεις
- Κουρίλας Μηνάς, Εργαζόμενος στον Επισιτισμό, μέλος της Επιτροπής Αγώνα Διανομένων Θεσσαλονίκης
- Κουταλάκη Μαργαρίτα, εργαζόμενη στον επισιτισμό, μέλος της Επιτροπής Αγώνα Διανομένων Θεσσαλονίκης και του ΔΣ Συνδικάτου Εργατοϋπάλληλων σε Επισιτιστικές-Τουριστικές Επιχειρήσεις

- 27. Β' Θεσσαλονίκης: Κτενάς Νίκος, εργαζόμενος στον επισιτισμό, μέλος της Επιτροπής Αγώνα Διανομένων Θεσ/κης και της Επιτροπής Δράσης Δυτικών Συνοικιών Θεσ/κης
- Σαμαρά-Χρυσοστομίδου Αναστασία, εκπαιδευτικός σε φροντιστήρια, μέλος ΔΣ Σωματείου Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης
- 28. Ιωάννινα: Γεωργιάδης Στέφανος, άνεργος εκπαιδευτικός
- Μπαλτζώη Φωτεινή, άνεργη ξενοδοχοϋπάλληλος
- Πλαστήρα Πένυ, εργαζόμενη στον επισιτισμό
- 29. Καβάλα: Χατζηλούκας Δημήτρης, εργαζόμενος στην πληροφορική
- 30. Καρδίτσα: Λημνίου Μαρίνα, εργαζόμενη στον επισιτισμό
- 31. Καστοριά: Κούλογλου Έλσα, εμποροϋπάλληλος, μέλος του Συντονισμού ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας
- 32. Κέρκυρα: Κόλιου Ξανθή, τραπεζοϋπάλληλος
- 33. Κεφαλληνία: Μιχαηλίδου Μάγδα, γιατρός
- 34. Κιλκίς: Καζαντζίδης Κώστας, φυσικός, άνεργος εκπαιδευτικός
- 35. Κοζάνη: Καρύδης Μάρκος, εργαζόμενος στον επισιτισμό, μέλος ΔΣ Σωματείου εργατοϋπάλληλων Τουριστικών-Επισιτιστικών επιχειρήσεων Θεσσαλονίκης, Αντεπίθεση των Εργαζομένων
- 36. Κορινθία: Ερημάκη Αναστασία, εμποροϋπάλληλος
- 37. Κυκλάδων: Σεμιζίδου Μαρία, εργαζόμενη στα παραϊατρικά επαγγέλματα
- 38. Λακωνία: Καντζέλη Ρία, καθηγήτρια αγγλικών - εργαζόμενη στα φροντιστήρια
- 39. Λάρισα: Πανταζής Κυριάκος, οικοδόμος
- 40. Λασιθί: Κτιστάκη Μαρία, ιδιωτική εκπαιδευτικός - μεταφράστρια
- 41. Λέσβος: Μανωλιά Ελένη, φοιτήτρια, μέλος ΔΣ ΦΣ Φυσικού ΑΠΘ, Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη
- 42. Λευκάδα: Γούτας Βασίλης, οδηγός ταξί
- 43. Μαγνησία: Γγούρας Σπύρος, εργαζόμενος στις τηλεπ/νίες, Αντεπίθεση των Εργαζομένων
- 44. Μεσσηνία: Παπαθανασίου Χρήστος, εργαζόμενος-διανομέας στον επισιτισμό
- 45. Ξάνθη: Ντούρου Ελευθερία, εργαζόμενη στον επισιτισμό
- 46. Πέλλα: Γάτσου Δανάη, φοιτήτρια και μέλος ΔΣ ΦΣ Πληροφορικής ΑΠΘ, Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη
- 47. Πιερία: Φουρνοτζής Άγγελος, άνεργος εργάτης
- 48. Πρεβέζα: Ζάκας Χρήστος, εργαζόμενος φαρμακοποιός
- 49. Ρέθυμνο: Σηφάκης Κώστας, διδακτορικός φοιτητής ιστορίας - μεταφραστής
- 50. Ροδόπη: Γκιώργκας Δημήτρης, εμποροϋπάλληλος στα Public
- 51. Σάμος: Λάγος Νίκος, εργαζόμενος σε τηλεφωνικό κέντρο
- 52. Σέρρες: Σμυρλής Γιάννης, φυσικός - εκπαιδευτικός στα φροντιστήρια, μέλος ΔΣ του Σωματείου Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης
- 53. Τρίκαλα: Δραγούτα Μαρία, εμποροϋπάλληλος, Αντεπίθεση των Εργαζομένων
- 54. Φθιώτιδα: Κτενά Σμάρω, άνεργη ιδιωτική υπάλληλος
- 55. Φλώρινα: Δημητρίου Λεωνίδας, φυσικός - άνεργος εκπαιδευτικός
- 56. Φωκίδα: Καγκελίδου Ελένη, συνταξιούχος μαγείρισσα
- 57. Χαλκιδική: Αντωνίου Στελλίνα, απόφοιτος Φιλολογικού ΑΠΘ, μέλος της επιτροπής ενάντια στην εξόρυξη χρυσού στην Χαλκιδική
- 58. Χανιά: Κουκουβιτάκης Στρατής, συνταξιούχος, πρώην συνδικαλιστής στην υφαντουργία
- 59. Χίος: Κουρίλα Αναστασία, συνταξιούχος εργάτρια ιατρικού

Αλβανία

Βαθύτατη πολιτική κρίση

■ Παουλίν Μπουπουλίμα

Δεν υπάρχει ίσως χώρα του πρώην ανατολικού μπλοκ που ο ρόλος των ιμπεριαλιστών να είναι ταυτόχρονα τόσο αποφασιστικός στην διαμόρφωση της εσωτερικής πολιτικής κατάστασης αλλά και συνάμα τόσο διαλυτικός. Η παρέμβαση των ιμπεριαλιστών την δεκαετία του 1990 δεν έφερε απλά την ολοκληρωτική καταστροφή της Λαϊκής Δημοκρατίας της Αλβανίας (και του πρώτου ουσιαστικά κυρίαρχου κράτους στην ιστορία της χώρας), αλλά και την ολοκληρωτική καταστροφή και την αποσύνθεση μιας κοινωνίας που πέρασε εν μία νυκτί από ένα μονολιθικό, στρατιωτικοποιημένο και απομονωμένο σταλινικό καθεστώς στην πιο άγρια, ανελέητη μορφή «ελεύθερης» αγοράς και του πιο βρώμικου και μαφιόζικου καπιταλισμού. Ό,τι έχτισαν οι εργαζόμενοι και οι φτωχές λαϊκές μάζες μέσα σε 50 χρόνια (όχι λίγα για μια αποικία - μισοφεουδαρχικό καθεστώς το 1940) καταστράφηκε με μανία από τους ιμπεριαλιστές και την πρώην σταλινική γραφειοκρατία που μετεξελίχθηκε σε αστική τάξη υφαρπάζοντας την κοινωνική ιδιοκτησία. Οι ιμπεριαλιστές την χρησιμοποίησαν κυνικά ως όχημα για να διαλύσουν την πρώην Γιουγκοσλαβία, και να δημιουργήσουν μια πραγματική μαύρη τρύπα στα Βαλκάνια.

Επίσης η Αλβανία διαθέτει σημαντικά αποθέματα πετρελαίου τα οποία λεηλατούν εδώ και 30 χρόνια το ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο με αποικιακές συμβάσεις, όπου για τα αμύθητα κέρδη δεν πληρώνουν ούτε ευρώ φόρο προκαλώντας τεράστιες καταστροφές στο περιβάλλον και στον ντόπιο πληθυσμό. Η Bankers Petroleum η οποία ελέγχει το σύνολο των αλβανικών πετρελαίων έχει καθαρά κέρδη 3,5 δισ. δολάρια από το 2004 χωρίς να έχει καταβάλει ούτε σεντ στο αλβανικό κράτος(!). Σαν να μην είναι αυτό αρκετό με νέο νόμο ο φόρος στα μερίσματα των μετόχων μειώνεται από 15 στο 8%! Αρκεί να σημειωθεί πως μεγαλομέτοχος στην καναδικών συμφερόντων εταιρία είναι ο πρώην Διοικητής του ΝΑΤΟ κατά την διάρκεια των βομβαρδισμών του Κοσόβου το 1999 Γουέστλεϋ Κλαρκ και σύμβουλος της αλβανικής κυβέρνησης για θέματα επενδύσεων είναι ο - επίσης πρωταγωνιστής του ίδιου πολέμου - πρώην βρετανός πρωθυπουργός Τόνι Μπλερ.

Οι ιμπεριαλιστές που καταληστεύουν την χώρα κρατάνε στο χέρι τις αντιδραστικές αλβανικές ελίτ και πασχίζουν να χτίσουν από το μηδέν ιδεολογήματα όπως ο ρόλος του ΝΑΤΟ και η είσοδος στην ΕΕ. Ιδιαίτερα η ένταξη στην ΕΕ, το κυριότερο ιδεολόγημα των αλβανικών ελίτ, δεν λείπει τίποτα στις λαϊκές μάζες που φυτοζωούν με τους μικρότερους μισθούς και συντάξεις στην Ευρώπη, με πλήρως ιδιωτικοποι-

ημένες κοινωνικές υπηρεσίες όπως Παιδεία, Υγεία, Κοινωνική Ασφάλιση. Στην καλύτερη περίπτωση η ένταξη σημαίνει «ελεύθερη» μετανάστευση και νόμιμη εγκατάλειψη της χώρας. Είναι χαρακτηριστικό πως η δεύτερη χώρα προέλευσης των μεταναστών στην Γερμανία τα τελευταία χρόνια μετά την Συρία είναι η Αλβανία. Όσο για το ΝΑΤΟ αποτελεί μια πραγματική γάγγραινα. Πρόσφατα η αμερικανική πρεσβεία δημοσίευσε βίντεο για την επέτειο των δέκα χρόνων από την είσοδο της χώρας στο ΝΑΤΟ (Απρίλιος 2009). Σε αυτό συγχάριε τους αλβανούς που σε αυτή την περίοδο έχουν συμμετάσχει με 5000 χιλιάδες στρατιώτες στις βρώμικες αποστολές των ιμπεριαλιστών σε Ιράκ, Αφγανιστάν, Γεωργία, Τσαντ κ.α. και μάλιστα με αρκετούς νεκρούς.

Στην βάση όλων των σημερινών οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών προβλημάτων της χώρας βρίσκεται η βίαιη καταστροφή του κρατικού μηχανισμού και όλων των θεσμών του την δεκαετία του 1990 και η συνεχής αποτυχία οικοδόμησης ενός καπιταλιστικού αστικού κράτους δυτικού τύπου. Αυτή η αποτυχία αντανακλά τον «πειρατικό» χαρακτήρα διαμόρφωσης των αλβανικών ελίτ, έναν βαθύ διχασμό των κύριων πολιτικών φατριών και των αρχηγών τους (Σοσιαλιστικό Κόμμα (Σ.Κ) - Έντι Ράμα, Δημοκρατικό Κόμμα (Δ.Κ) - Σαλί Μπερίσα/Λουλιζιμ Μπάσα, Σοσιαλιστική Κίνηση για Ολοκλήρωση (Σ.Κ.Ο) - Ιλίρ Μέτα) που μάχονται σε μια μάχη ζωής και θανάτου για το μοίρασμα μιας εξαιρετικά μικρής πίτας της οποίας εξάλλου το μεγαλύτερο μέρος το νέμονται οι ιμπεριαλιστές.

Στην βάση της πρόσφατης πολιτικής κρίσης βρίσκεται η λεγόμενη «Μεταρρύθμιση στην Δικαιοσύνη» που προχωρά εδώ και 4 χρόνια υπό την σκληρή επίβλεψη των ιμπεριαλιστών και κατά την οποία γίνεται ένα γενικό «ξεκαθάρισμα» του κρατικού μηχανισμού και ιδιαίτερα του δικαστικού μηχανισμού όλων των βαθμίδων. Μια τέτοια διαδικασία, επιβεβλημένη από τους ιμπεριαλιστές ως προϋπόθεση για την ένταξη στην ΕΕ, διαπερνά από την κορυφή ως τα νύχια όλα τα πολιτικά κόμματα χωρίς καμιά εξαίρεση και προκαλεί φοβερούς τριγμούς διότι αποκαλύπτει τις σχέσεις εξουσίας και δικαιοσύνης και τα φοβερά εγκλήματα τους. Ιδιαίτερα για το Δ.Κ. τον κύριο πρωταγωνιστή της καταστροφής του προηγούμενου καθεστώτος και εμπλεκόμενο σε τεράστια εγκλήματα και διαφθορά αλλά και για το Σ.Κ.Ο του προέδρου Μέτα που έχει μοιραστεί καιροσκοπικά την εξουσία με όλες τις κυβερνήσεις. Με το δεδομένο πως βρίσκονται για δεύτερη τετραετία μακριά από την κυβερνητική εξουσία και χωρίς διαπραγματευτική δυνατότητα με τους ιμπεριαλιστές βρήκαν

στον κόσμο...

ΤΣΕΧΙΑ

Μεγάλες αντικυβερνητικές διαδηλώσεις πραγματοποιούνται στην Τσεχία, εδώ και ενάμιση τουλάχιστον μήνα, ενώ ο αριθμός των διαδηλωτών έφθασε τις 120.000 στις 4 Ιούνη. Οι διαδηλωτές ζητούν την παραίτηση του πρωθυπουργού Αντρέι Μπάμπις, με αφορμή τη δημοσιοποίηση έκθεσης της Κομισιόν, όπου αποκαλύφθηκε πως ο όμιλος των επιχειρήσεων του ωφελήθηκε παρανόμως από ευρωπαϊκά κονδύλια. Η Κομισιόν μάλιστα ζητάει από την Τσεχία να επιστρέψει 17,4 εκατομμύρια ευρώ.

Ο Μπάμπις, δεύτερος πλουσιότερος άνθρωπος στη χώρα, ηγείται κυβέρνησης μειοψηφίας του κόμματος ΑΝΟ (Ενωση Δυσσαρεστημένων Πολιτών) με τους Σοσιαλδημοκράτες και με την ανοχή του ΚΚ Βοημίας-Μοραβίας. Το ΑΝΟ ανήλθε στην εξουσία με υποσχέσεις για πάταξη της διαφθοράς και στις πρόσφατες ευρωεκλογές αναδείχθηκε πρώτο κόμμα (με μόλις 20%), σε ένα κατακεραματισμένο πολιτικό σκηνικό, ιδίως μετά την κατάρρευση των Σοσιαλδημοκρατών, που κυβερνούσαν για 25 χρόνια.

Στις κινητοποιήσεις μέχρι στιγμής συμμετέχουν διάφορα κοινωνικά στρώματα, ενώ στη διοργάνωσή τους φαίνεται να παίζει ρόλο η πρωτοβουλία «Ένα εκατομμύριο στιγμές για τη δημοκρατία», που έχει αναφορές, μεταξύ άλλων, στη «Βελούδινη Επανάσταση» (την περίοδο της κατάρρευσης του σταλινικού καθεστώτος) και είναι έκφραση της πολιτικής κρίσης και της αδυναμίας εκπροσώπησης των μαζών. Οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα πρέπει να προτάξουν τη δική τους ανεξάρτητη πολιτική και να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους.

ως μόνη αποτελεσματική μορφή πίεσης αρχικά το μπόϊκοτάζ του κοινοβουλίου (το Δ.Κ) και τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις, συχνά βίαιες, με αίτημα την πτώση της κυβέρνησης Ράμα την οποία κατηγορούν για αυταρχισμό και σχέσεις με το οργανωμένο έγκλημα.

Στις προγραμματισμένες για τις 30 Ιουνίου δημοτικές εκλογές το Δ.Κ δήλωσε ότι θα τις μποϊκοτάρει αυξάνοντας ταυτόχρονα τις πιέσεις προς τους ιμπεριαλιστές να τον δεχτούν ως συνομιλητή. Αυτή την ευκαιρία εκμεταλλεύτηκε ο πρόεδρος Μέτα βγάζοντας προεδρικό διάταγμα για την ακύρωση της ημερομηνίας των δημοτικών εκλογών ως τρόπου να αμβλυνθεί η κρίση με πρόσχημα πως απειλείται το σταμάτημα των ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Η κυβέρνηση κατηγορήσε ως αντισυνταγματική την πράξη και ψήφισε πρόταση μομφής εναντίον του (100 υπέρ, 7 κατά), ενώ πιθανόν να προχωρήσει σε πράξη καθαίρεσης του με δεδομένο ότι ο πρόεδρος εκλέγεται από το κοινοβούλιο. Ο Μέτα όμως έπειτα από συνάντηση που είχε με την επιτετραμμένη αμερικανίδα στα Τίρανα δήλωσε πως δεν πρόκειται να παραιτηθεί και πως το διάταγμα παραμένει σε ισχύ και είναι υποχρεωτικό. Το αδιέξοδο είναι τεράστιο αν σκεφτεί κανείς πως δεν υφίσταται αυτή τη στιγμή Συνταγματικό Δικαστήριο δεδομένου του αδιεξόδου στο οποίο έχει βρεθεί η «Μεταρρύθμιση στην Δικαιοσύνη».

Τεράστιες διαδηλώσεις στο Χονγκ Κονγκ, νέος «ψυχρός πόλεμος» ΗΠΑ-Κίνας

Ο «θερμός» Ιούνιος

Τεράστιες σε όγκο διαδηλώσεις, με την συμμετοχή εκατοντάδων χιλιάδων, συγκλονίζουν το Χονγκ Κόνγκ από τις αρχές του Ιουνίου. Μέσα σε 8 ημέρες πραγματοποιήθηκαν τρεις μεγάλες διαδηλώσεις (στις 9, 12 και 16 Ιουνίου), με τους διοργανωτές να κάνουν λόγο για 2 εκατομμύρια διαδηλωτών την τρίτη ημέρα. Είναι ίσως οι μεγαλύτερες κινητοποιήσεις οι οποίες έχουν γίνει στην πρώην βρετανική αποικία εδώ και αρκετά χρόνια, μεγαλύτερες και από το «κίνημα της ομπρέλας» του 2014. Οι διαδηλωτές απέκλεισαν το κυβερνητικό κτίριο στο οποίο θα συζητούνταν το νομοσχέδιο, ενώ η αστυνομία χρησιμοποίησε ακόμα και πλαστικές σφαίρες.

Το κίνημα υποστηρίζεται από το «πανδημοκρατικό αντικαθεστωτικό στρατόπεδο», το οποίο εκπροσωπείται και στο νομοθετικό σώμα του Χονγκ Κόνγκ. Αντίθετα, η κυβέρνηση είναι φίλα προσκείμενη στην Κίνα. Το ίδιο το δημοκρατικό στρατόπεδο επίσης δεν είναι καθόλου ενιαίο ή πολιτικά και κοινωνικά ομοιογενές, το αντίθετο. Ωστόσο δεν

πρόκειται απλά για έναν αγώνα ανάμεσα σε υποστηρικτές και επικριτές της Κίνας, αν και προφανώς υπάρχει έντονα και αυτή η διάσταση. Οπωσδήποτε μια σειρά από ΜΚΟ, προσωπικότητες και «δημοκρατικά» κόμματα επιχειρούν, όπως και το 2014 να στρέψουν τις κινητοποιήσεις σε όσο το δυνατόν λιγότερο ταξικές θέσεις ή ακόμα και θέσεις που ευνοούν φιλοϊμπεριαλιστικές επιδιώξεις (κυρίως των ΗΠΑ). Δεν είναι άλλωστε λίγες οι επιχειρήσεις των ΗΠΑ οι οποίες δρουν στη χώρα και βέβαια ο εμπορικός πόλεμος ΗΠΑ-Κίνας είναι πιθανό να δημιουργήσει εντάσεις και κρίσεις στην περιοχή, τις οποίες η διακυβέρνηση Τράμπ θα ήθελε να εκμεταλλευτεί. Όμως αυτά δεν εξαντλούν την περιγραφή της κατάστασης.

Ένα τόσο μαζικό κίνημα έχει βαθύτερες αιτίες που βασίζονται στην καταπίεση και την καταπάτηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, αλλά και στην εντεινόμενη κοινωνική και οικονομική ανισότητα. Το Χονγκ Κόνγκ έχει περισσότερους δισεκατομμυριούχους από ό,τι η Γαλλία (71 έναντι 41) με συνολική περιουσία 320 δις. δολάρια και ως πόλη έχει τους περισσότερους εκατομμυριούχους στον κόσμο (περίπου 10.000). Την ίδια στιγμή, το 20% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας (1,37 εκατομμύρια άνθρωποι).

Από το νομοσχέδιο έκδοσης υπόπτων στο «Κάρι Λάμ παραίτησος»

Αφορμή για το ξέσπασμα των διαδηλώ-

σεων είναι η αντίδραση στο νομοσχέδιο «για την έκδοση υπόπτων» που προωθεί η κυβέρνηση του Χονγκ Κονγκ από τον Μάρτιο. Το νομοσχέδιο διευκολύνει τις περιπτώσεις έκδοσης υπόπτων εγκλημάτων σε άλλες χώρες, πέραν των 20 χωρών με τις οποίες το Χονγκ Κονγκ έχει ήδη συμφωνίες. Το νομοσχέδιο καταργεί την εποπτεία του νομοθετικού συμβουλίου του Χονγκ Κονγκ σχετικά με τους όρους έκδοσης. Έτσι, για παράδειγμα, τα κινέζικα δικαστήρια της ηπειρωτικής χώρας θα έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν από τα δικαστήρια του Χονγκ Κονγκ να ασκήσουν τα ίδια διώξεις για εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί στην ηπειρωτική χώρα (στην Κίνα). Ωστόσο οι φόβοι που εκφράζουν όσοι αντιδρούν στο επίμαχο νομοσχέδιο αφορούν τον κίνδυνο ενός σφιχτότερου εναγκαλισμού από την κυβέρνηση του Πεκίνου, συμπεριλαμβανομένης της ενίσχυσης των διώξεων των πολιτικών της αντιπάλων, της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αλλά και της αύξησης του ελέγχου και της επιρροής της πάνω στο Χονγκ Κονγκ.

Το αίτημα για την απόσυρση του επίμαχου νομοσχεδίου συνοδεύτηκε με αυτό της παραίτησης της γενικής γραμματέως διοίκησης (θέση με εξουσίες αντίστοιχες πρωθυπουργού), Κάρι Λαμ, αλλά και της παύσης των διώξεων για όσους κατηγορούνται «στάση» μετά από την καταστολή στην διαδήλωση της 12 Ιουνίου. Εξαιτίας των κινητοποιήσεων η συζήτηση για το νομοσχέδιο αναβλήθηκε δύο φορές, ενώ η κυβέρνηση αναγκάστηκε τελικά να αναστείλει την ψήφισή του. Η Λαμ, σε μια προσπάθεια να κατευνάσει τα πνεύματα, παραδέχθηκε «ότι ελλείψεις στο έργο της κυβέρνησης προκάλεσαν πολλές διενέξεις και φιλονικίες στην κοινω-

νία του Χονγκ Κονγκ και απογοήτευσαν και ταλαιπώρησαν πολλούς πολίτες». Μένει να φανεί από την εξέλιξη των γεγονότων αν οι κινήσεις αυτές πράγματι θα αποκλιμακώσουν την κατάσταση και θα βγάλουν την κυβέρνηση από την κρίση η οποία έχει ξεσπάσει ή αν θα υπάρξει και συνέχεια.

«Μία χώρα, δύο συστήματα»: Το Χονγκ Κονγκ σε κρίσιμο σταυροδρόμι

Το Χονγκ Κονγκ αποτελεί σήμερα ένα από τα πέντε μεγαλύτερα χρηματοπιστωτικά κέντρα του κόσμου (δευτερο σε όλη την Ασία μετά την Κίνα), ενώ είναι η τρίτη χώρα παγκοσμίως στην προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων. Η ιδιαίτερη αξία του Χονγκ Κονγκ για την Κίνα ήταν ένας από τους λόγους πίσω από την απόφαση του Πεκίνου να του αποδοθεί ειδικό καθεστώς τη δεκαετία του 1990. Η πύλη εισόδου και εξόδου της Κίνας εμπορικά και επενδυτικά είναι σε μεγάλο βαθμό αυτή η χώρα, μικροσκοπική σε έκταση, αλλά σπουδαίας σημασίας.

Το 1997 το Χονγκ Κόνγκ επέστρεψε από την Βρετανία στην κινεζική επικράτεια, αλλά με ένα ιδιόμορφο καθεστώς αυτονομίας που ονομάστηκε «μία χώρα, δύο συστήματα» (σοσιαλισμός-καπιταλισμός). Προβλεπόταν μεγάλος βαθμός αυτονομίας –εξαιρουμένων της άμυνας και της εξωτερικής πολιτικής– για μια περίοδο 50 χρόνων, μέχρι το 2047. Όμως φαίνεται ότι η Κίνα τα τελευταία χρόνια επιχειρεί να αλλάξει τον χαρακτήρα της αυτονομίας του Χονγκ Κονγκ, διατηρώντας το περιβλήμα. Αποσκοπεί στην αποδυνάμωση της αυτονομίας, χωρίς όμως να την καταργήσει πλήρως, χαράσσοντας μια πορεία μεγαλύτερης πολιτικής και οικονομικής ενσωμάτωσής του.

X.Z.

Η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση του Μαουρίσιο Μάκρι πλησιάζει στην ολοκλήρωση της θητείας της, με τις εκλογές να είναι προγραμματισμένες για τον προσεχή Οκτώβριο. Τέσσερα χρόνια μετά την επικράτησή του επί των «αριστερών» περονιστών της πρώην προέδρου Κριστίνα Φερνάντες, ο Μάκρι «πρόλαβε» να ξαναρίξει την Αργεντινή στα βράχια της χρεοκοπίας και στα νύχια του ΔΝΤ και να εφαρμόσει ένα πλήρες πρόγραμμα κοινωνικής καταστροφής. Ψηφίστηκαν 104 αντεργατικοί νόμοι, που οδήγησαν, μεταξύ άλλων, στην κατεδάφιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, τη συντριβή των εργασιακών σχέσεων και την κατάργηση βασικών εργατικών δικαιωμάτων, τη διάλυση της δημόσιας υγείας και παιδείας, την απώλεια εκατοντάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Η νεοφιλελεύθερη λαίλαπα δεν έφερε την «ανάπτυξη» που ευαγγελιζόταν ο Μάκρι, αλλά ένα ολοκληρωτικό οικονομικό αδιέξοδο. Το 2018 το ΑΕΠ της Αργεντινής μειώθηκε κατά 2,5%, ενώ τα στοι-

χεία του πρώτου τριμήνου του 2019 δεν προμηνούν βελτίωση. Ο πληθωρισμός καλπάζει με πάνω από 50% ετησίως. Η (επίσημη) ανεργία έφτασε το 10% και το ποσοστό φτώχειας το 32%, ενώ οι τιμές βασικών φαρμάκων αυξήθηκαν κατά 710% (!). Μέσα στην επόμενη τετραετία, θα χρειαστούν 145 δις δολάρια για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους, ενώ τα αποθέματα της χώρας δεν ξεπερνούν τα 18 δις. Μόνο μέσα στο 2020, η Αργεντινή θα χρειαστεί δάνεια ύψους 30 δις δολαρίων, είτε με τα τοκογλυφικά επιτόκια των «αγορών», είτε από το ΔΝΤ. Κοντολογιά, η χώρα βρίσκεται για άλλη μια φορά σε κατάσταση πλήρους χρεοκοπίας και όποιος και αν εκλεγεί τον Οκτώβριο είναι βέβαιο ότι θα πάρει νέα σκληρότατα μέτρα.

Η εντεινόμενη αγανάκτηση στις τάξεις των εργαζομένων ανάγκασε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να κηρύξει γενική απεργία για τις 29 Μάη, την πέμπτη από τότε που ανέλαβε ο Μάκρι. Εκτός από τη Γενική Συνομοσπονδία Εργαζομένων, στην απεργία κάλεσαν πάνω από 70 ομοσπονδίες. Πρωταγωνιστικό ρόλο στις κινητοποιή-

Αργεντινή: Μαζική Γενική Απεργία, συμπόρευση της επαναστατικής αριστεράς στις εκλογές

σεις έχει η CATT (συννομοσπονδία εργαζομένων στις μεταφορές), η οποία περιλαμβάνει 20 συνδικάτα, που οργανώνουν λιμενεργάτες, ναυτεργάτες, σιδηροδρομικούς, εργαζόμενους στις αερομεταφορές και στις αστικές συγκοινωνίες, και οδήγησε σε παράλυση της οικονομικής δραστηριότητας, όχι μόνο στις 29 αλλά και στις 25 Μάη, όταν κήρυξε δική της απεργία. Πολύ μεγάλη ήταν η συμμετοχή και στις τράπεζες, την εκπαίδευση, την υγεία, τα δικαστήρια, τους σταθμούς διοδίων κ.ά. Στο Μπουένος Άιρες, μαχητικά συνδικάτα και δυνάμεις της επαναστατικής αριστεράς οργάνωσαν μπλόκα στις κύριες εισόδους της πόλης, σε γέφυρες και μεγάλες οδικές αρτηρίες. Προχώρησαν επίσης σε συμβολική διανομή τροφίμων, τονίζοντας τη ραγδαία εξάπλωση της φτώχειας λόγω των κυβερνητικών πολιτικών. Η γενική εκτίμηση είναι ότι αυτή η γενική απεργία ήταν μεγαλύτερη από τις τέσσερις που προηγήθηκαν.

Η περονιστική αντιπολίτευση ευελπιστεί να εκμεταλλευθεί τη λαϊκή οργή κατά του Μάκρι, με υποψήφιο στις προεδρικές εκλογές τον Αλμπέρτο Φερνάντες, ενώ η Κριστίνα Φερνάντες προτίμησε να είναι υποψήφια αντιπρόεδρος. Από την αρχή του 2019, σε 9 αναμετρήσεις για εκλογή κυβερνητών επαρχιών, οι περονιστές κέρδισαν τις 8, στις περισσότερες περιπτώσεις με μεγάλη διαφορά, δείχνο-

ντας σημαντική δυναμική. Ωστόσο, όλοι ουσιαστικά οι κυβερνήτες που υποστήριξαν έχουν εφαρμόσει μέχρι κεραίας τη νεοφιλελεύθερη πολιτική. Επιπλέον, στο όνομα ενός μετώπου «για να φύγει πάση θυσία ο Μάκρι», προχωρούν σε συμμαχίες με κάθε είδους αντιδραστικούς, όπως ο Σέρχιο Μάσα, που στήριξε πολλούς από τους αντεργατικούς νόμους του Μάκρι και είναι πολέμιος του μαζικού γυναικείου κινήματος για τη νομιμοποίηση των αμβλώσεων. Όλα αυτά, σε συνδυασμό με δηλώσεις ότι θα συνεχίσουν κανονικά την αποπληρωμή του χρέους, δεν προοιωνίζουν τίποτα θετικό για τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα από μια επιστροφή των περονιστών.

Ο πραγματικός αντίπαλος του Μάκρι είναι οι αγώνες των εργαζομένων και η πρωτοπορία τους, οι επαναστατικές τροτσικιστικές οργανώσεις. Το Μέτωπο της Αριστεράς και των Εργαζομένων (FIT), που αποτελείται από τις οργανώσεις Κόμμα Εργαζομένων για τον Σοσιαλισμό (PTS), Εργατικό Κόμμα (PO) και Σοσιαλιστική Αριστερά (IS), έχει παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλους τους αγώνες της περιόδου και έχει σημειώσει σημαντικές εκλογικές επιτυχίες τα τελευταία χρόνια. Ενόψει των εκλογών του Οκτώβριου, το FIT ήρθε σε συμφωνία για συμμαχία με το επίσης τροτσικιστικό Σοσιαλιστικό Κίνημα Εργαζομένων (MST), που

και αυτό έχει να επιδείξει σημαντική παρουσία στο εργατικό κίνημα. Το πρόγραμμα της νέας συμμαχίας περιλαμβάνει 20 σημεία, που αποτελούν ένα πρόγραμμα σωτηρίας των εργαζομένων και των φτωχών της Αργεντινής και ανταποκρίνονται στις ανάγκες του επαναστατικού αγώνα της εργατικής τάξης στην εποχή μας. Τα κυριότερα από αυτά είναι: ολοκληρωτική ρήξη με το ΔΝΤ, κατάργηση όλων των αντιλαϊκών νόμων, ολική διαγραφή του χρέους, απαγόρευση των απολύσεων, εθνικοποίηση των τραπεζών και των βασικών τομέων της οικονομίας κάτω από εργατικό έλεγχο, αυτόματη αύξηση μισθών και συντάξεων που να υπερκαλύπτει τον πληθωρισμό, και όλα αυτά με κορωνίδα την πάλη για μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων.

Οι δυσκολίες είναι τεράστιες, όπως φάνηκε και με την πτώση των ποσοστών των επαναστατικών δυνάμεων στις εκλογές για κυβερνήτες επαρχιών, καθώς η πίεση της «χρήσιμης ψήφου» για «να φύγει ο Μάκρι» είναι πολύ μεγάλη. Σε κάθε περίπτωση όμως, οι δυνάμεις αυτές θα κριθούν από το κατά πόσο θα μπορέσουν να ηγηθούν ενός νέου γύρου αγώνων, που θα επιτρέψει στην εργατική τάξη της Αργεντινής να αντεπιτεθεί νικηφόρα απέναντι στο ντόπιο κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό.

■ Πάννης Χαλάς

Τα Γεράκια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού προετοιμάζουν νέο ματοκύλισμα στη Μ. Ανατολή

Οι ΗΠΑ αυξάνουν τις πιέσεις στο Ιράν προκειμένου να ανακόψουν την εξάπλωση του στη Μέση Ανατολή. Πέρυσι τον Μάιο έγινε η μονομερής απόσυρση των ΗΠΑ από την συμφωνία του 2015 για τον περιορισμό του πυρηνικού προγράμματος της Ισλαμικής Δημοκρατίας και ακολούθησε η επιβολή και πάλι ασφυκτικού εμπάργκο, που στοχεύει στον μηδενισμό των εξαγωγών υδρογονανθράκων. Όμως ο αποκλεισμός του Ιράν και οι οδυνηρές επιπτώσεις του πάνω στον ιρανικό λαό δεν κατάφεραν να αποδώσουν τα αναμενόμενα και έτσι τα «γεράκια» στις ΗΠΑ, το Ισραήλ και τη Σαουδική Αραβία πιέζουν απειλώντας με πολεμική σύγκρουση που θα κάμψει την «κακόβουλη δραστηριότητα» της Τεχεράνης.

Ήδη έχουν καταπλεύσει στον Περσικό Κόλπο ισχυρές δυνάμεις των ΗΠΑ, οι οποίες διεξάγουν ασκήσεις συνδράμοντας τις ήδη υπάρχουσες αμερικάνικες δυνάμεις του 5ου Στόλου των ΗΠΑ (με έδρα το Μάναμα του Μπαχρέιν), ο οποίος υποτίθεται ότι «υπερασπίζει» την ναυσιπλοΐα στα στενά του Ορμούζ. Τα στενά αυτά συνδέουν τον Περσικό Κόλπο με τον κόλπο του Ομάν και αποτελούν την μοναδική διόδο για το ένα τρίτο του υγροποιημένου φυσικού αερίου που διακινείται παγκοσμίως, καθώς και για το 20% της παγκόσμιας παραγωγής πετρελαίου. Επομένως η παρεμπόδιση της ναυσιπλοΐας σε αυτή την περιοχή σημαίνει αύξηση της τιμής του πετρελαίου και διαμόρφωση συνθηκών παγκόσμιας ύφεσης. Το Ιράν, για να αντιδράσει στις κυρώσεις εναντίον του, έχει απειλήσει τόσο στο παρελθόν όσο και πρόσφατα με αποκλεισμό των στενών του Ορμούζ. Δεν είναι λίγες οι φορές που έχουν γίνει θερμά επεισόδια στην περιοχή ανάμεσα στις ΗΠΑ και το Ιράν, καθώς και συρράξεις. Τον Μάιο έγιναν επιθέσεις σε τέσσερα πλοία έξω από την Φουτζέιρα κοντά στα χωρικά ύδατα των ΗΑΕ. Τώρα δέχτηκαν επίθεση με μαγνητικές νάρκες δυο δεξαμενόπλοια στον κόλπο του Ομάν. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και οι σύμμαχοί του αμέσως ενοχοποίησαν το Ιράν, όπως ήταν φυσικό, με αμφιβόλου εγκυρότητας «αποδείξεις», όπως κάνουν πάντα. Οι Ευρωπαίοι εμφανίστηκαν και πάλι δύσπιστοι, αλλά στην

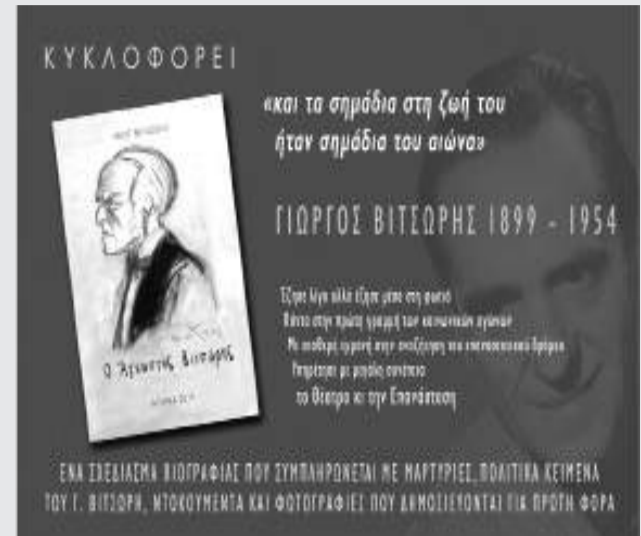
πράξη τίποτα δεν μπορούν να κάνουν για να αποτρέψουν τις ΗΠΑ.

Είναι απίθανο να έγιναν οι ενέργειες αυτές από το Ιράν, την στιγμή που προσπαθεί να εμφανίσει τις ΗΠΑ απομονωμένες και επιχειρεί να περισώσει την συμφωνία του 2015 και μαζί τις οικονομικές συμφωνίες με την ΕΕ και τους υπόλοιπους δυτικούς ιμπεριαλιστές. Εξάλλου βρισκόταν σε εξέλιξη η διαμεσολαβητική προσπάθεια του Ιάπωνα πρωθυπουργού Σίνζο Άμπε. Βέβαια το εμπάργκο ενισχύει τους σκληροπυρηνικούς του καθεστώτος στο εσωτερικό του Ιράν αλλά αν η χώρα είχε αποφασίσει να αποκλείσει τα στενά, μάλλον θα το έκανε επίσημα και με την ανάλογη προπαγάνδα. Οι ΗΠΑ φαίνεται να δρουν προβοκατόρικα και να απειλούν το Ιράν με πόλεμο, παρά το γεγονός ότι κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε αποσταθεροποίηση ολόκληρη την Μέση Ανατολή και θα απειλούσε με ύφεση ολόκληρο τον πλανήτη. Και όλα αυτά με δεδομένο ότι οι ΗΠΑ δεν διαθέτουν τη στρατιωτική ικανότητα να «νικήσουν» το Ιράν όπως έκαναν με το Ιράκ του Σαντάμ, πολύ περισσότερο δε να υποτάξουν την χώρα, πράγμα που απέτυχαν να κατορθώσουν ακόμα και στο Ιράκ. Το περισσότερο που θα καταφέρουν είναι να διαμορφώσουν ακόμα μια «μαύρη τρύπα» στην περιοχή με ανεξέλεγκτες καταστάσεις να κυφορούνται όπως σε Ιράκ και Αφγανιστάν. Η τυχοδιωκτική ενέργεια των ΗΠΑ γίνεται ακόμα πιο φανερή αν αναλογιστεί κανείς ότι η όλη τους τακτική ενισχύει την συνεργασία του Ιράν με την Ρωσία και την Κίνα, διαμορφώνοντας μεγαλύτερες και πιο σταθερές σχέσεις μέσω του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης. Αν σε αυτά προσθέσει κανείς την μερική αποστασιοποίηση της Τουρκίας από την Δύση και τον έλεγχο της Συρίας από την Ρωσία, γίνεται φανερό ότι οι ΗΠΑ αντιμετωπίζουν σημαντική αλλαγή του συσχετισμού δύναμης στην περιοχή. Γι' αυτό, μαζί με Ισραήλ και Σ. Αραβία, απειλούν με πολέμους, αναμένοντας στο βάθος να υποχρεωθούν σε αναδίπλωση όλοι όσοι τους αμφισβητούν.

Παρόλα αυτά ο κίνδυνος πολεμικής επέμβασης των ΗΠΑ είναι υπαρκτός και ένα νέο ματοκύλισμα δεν μπορεί να αποκλειστεί. Πρέπει το εργατικό κίνημα στην Δύση να σταθεί στο πλευρό του ιρανικού λαού ενάντια στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Η απομάκρυνση του θεοκρατικού καθεστώτος στο Ιράν πρέπει να γίνει από τους ίδιους τους ιρανοί εργαζόμενους και όχι από τους ιμπεριαλιστές, που θέλουν να επιβάλουν τη «δημοκρατία» της Δύσης, που γεννά φτώχεια, εξαθλίωση και πολέμους.

Βιβλιοπαρουσίαση «Ο Άγνωστος Βιτσώρης» του Νίκου Θεοδοσίου

Ο Γιώργος Βιτσώρης γεννήθηκε στην Καβάλα το 1899. Σε μικρή ηλικία εντάχθηκε στη νεολαία του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδας (ΣΕΚΕ) και συμμετείχε στην Κομμουνιστική Ένωση από το 1921 και στη συνέχεια στην τάση «Αρχείο του Μαρξισμού», η οποία διαγράφηκε από το ΣΕΚΕ (Κ) το 1924. Μετά την αποχώρηση του Τζουλάτι από το «Αρχείο» το 1926, ηγέτης του γίνεται ο Δημήτρης Πωτόπουλος (1901-1965) ενώ ο Γιώργος Βιτσώρης αναφέρεται ως «δευτερός της τάξης».

Ο Βιτσώρης συμβάλει καθοριστικά στον προσανατολισμό της οργάνωσης των αρχαιομαρξιστών προς το κίνημα της Διεθνούς Αριστερής Αντιπολίτευσης του Λ. Τρότσκι και τη δημιουργία το 1930 της «Κομμουνιστικής Οργάνωσης Μπολσεβίκων Λενινιστών-Αρχαιομαρξιστών (ΚΟΜΛΕ-Α)» της οποίας είναι μέλος του Πολιτικού Γραφείου.

Το 1933 είναι μια χρονιά πολύ έντονης πολιτικής δράσης για τον Βιτσώρη. Στις εκλογές της 5 Μαρτίου, που διεξάγονται σε πολύ ανώμαλες πολιτικές συνθήκες, είναι υποψήφιος στην Αθήνα. Οι επιθέσεις στο άτομό του από τη μεριά του Ριζοσπάστη γνωρίζουν μεγάλη έξαρση. Φυσικά δεν φεύγει και από το στόχαστρο της Ασφάλειας. Την ημέρα των εκλογών σε μια στρατοκρατούμενη Αθήνα, συλλαμβάνεται μαζί με τους Λ. Καρλιάφτη, Χ. Αλεξόπουλο, Κ. Αναστασιάδη, Χριστοδουλίδη και παραπέμπεται σε δίκη για εσχάτη προδοσία. Λόγω της έκρυθμης κατάστασης στους δρόμους οι δικαστές τους αθώνουν και τους ελευθερώνουν.

Το καλοκαίρι της ίδιας χρονιάς ταξιδεύει στη νήσο Πρίγκηπο και συναντά τον εξόριστο Τρότσκι, (τα πρακτικά της συνάντησης συμπεριλαμβάνονται στην έκδοση του βιβλίου). Μετά τη διάσπαση της ΚΟΜΛΕ-Α από τον Δημήτρη Πωτόπουλο το 1934, ο Βιτσώρης ηγείται της οργάνωσης «Μπολσεβίκος - Οργάνωση Μπολσεβίκων Λενινιστών (ελληνικό τμήμα Κομμουνιστικής Διεθνιστικής Ένωσης)» παραμένοντας πιστός στο κίνημα του Τρότσκι και το 1935 της «Κομμουνιστικής Διεθνιστικής Ένωσης Ελλάδος (ΚΔΕΕ)».

Το 1935 ο Βιτσώρης γνωρίζει την εξορία, γρήγορα όμως επιστρέφει. Το 1936 επιβάλλεται η δικτατορία του Μεταξά όπου και πάλι ο Βιτσώρης συλλαμβάνεται. Αποφεύγει την εξορία χάρις στην παρέμβαση της Κοτοπούλη, και φεύγει για τη Γαλλία.

Το 1938 γίνεται στο Παρίσι το ιδρυτικό συνέδριο της Τέταρτης Διεθνούς. Από την Ελλάδα παίρνουν μέρος ο Γιώργος Βιτσώρης και ο Μιχάλης Πάμπλο. Μετά την κατάληψη της Γαλλίας από τους Ναζί ο Βιτσώρης εντάσσεται στο αντιστασιακό κίνημα όπου διακρίνεται στο χειρισμό των εκρηκτικών.

Παράλληλα όμως με την πολιτική του δράση, ο Βιτσώρης δεν έπαψε ποτέ να υπηρετεί την τέχνη του. Ήταν ένας ηθοποιός με σημαντική παρουσία στο θέατρο στην Ελλάδα δίπλα σε κορυφαία ονόματα της εποχής όπως η Κοτοπούλη ή η Κυβέλη με τη σύζυγο του Νίτσα Βιτσώρη (επίσης οργανωμένη στο τροτσκιστικό χώρο).

Έχει εμφανιστεί και στον κινηματογράφο, ειδικά στη Γαλλία, όπου εγκαταστάθηκε από το 1937 ως το θάνατο του το 1954. Συνεργάστηκε με την Σιμόν Ντε Μποβουάρ, τον Ζαν Πωλ Σαρτρ, τον Πιέρ Πρεβέρ και πολλούς άλλους διανοούμενους.

Η πίστη του στον τροτσκισμό έμεινε αναλλοίωτη μέχρι και το τέλος, το 1954 που πέθανε και ενταφιάστηκε δίπλα στον δολοφονημένο από τον Στάλιν, γιό του Τρότσκι, Λεόν Σεντόφ (1906-1938).

Για την παραπάνω βιβλιοπαρουσίαση χρησιμοποιήθηκαν αποσπάσματα από το βιβλίο.